

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๕๐ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ผมจะเรียนให้ที่ประชุมทราบ คือเหตุขัดข้อง
กระทู้ของท่านวิชัย ครอบงุม คือ มีจำนวนเกินนะครับ ก็จึงขอเลื่อนของ
ท่านวิชัย ครอบงุม ไปก่อน

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องกระทู้ วันนี้มีกระทู้ ๖ กระทู้ เพื่อให้การถามตอบ
เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีจำนวน ๖ กระทู้ กระผมจะขออนุญาตใช้เวลากระทู้ละ
๒๐ นาที ส่วนการจะปรับเวลาอ่อนตัวตามสถานการณ์ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ท่านสมาชิกฯ
เห็นเรื่องเวลาเป็นอย่างอื่นไหมครับ กระทู้ละ ๒๐ นาที

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ที่นี้ก็มีประเด็นในกระทู้อย่างนี้ครับ ในกระทู้
๖ กระทู้ จะแยกเป็น ๓ ส่วน ส่วนที่ ๑ ของท่านเตือนใจเป็นต่างหาก คือว่าเป็นประเด็น
และสาระหนึ่ง ส่วนที่ ๒ ของท่านอนันต์ คาโลคม เป็นประเด็นและสาระหนึ่ง
แต่ส่วนที่ ๓ มีประเด็นและสาระคล้ายกัน ๔ ท่าน คือตั้งแต่ของท่านสนิท จันทรวงศ์
ของท่านปรีชา ของท่านจิโรจน์ และท่านประยุทธ เป็นประเด็นและสาระคล้ายกัน
กระผมจะขอให้ ๔ ท่านนี้ถามทีเดียวนะครับ เพราะรัฐมนตรีจะตอบคนเดียววนะครับ

LIRT

คือท่านสนธิ ท่านปรีชา ท่านจิโรจน์ และท่านประยุทธ ตามที่เดี๋ยวลย ๔ คนตั้งคำถาม
ที่เดี๋ยวล แล้วก็ท่านรัฐมนตรีจะตอบครั้งเดี๋ยวล

ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๑ เรื่อง การแก้ไขปัญหการถือครองที่ดินของ
ประชาชนในเขตอุทยานและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ของท่านเดือนใจ ดีเทศน์ เป็นผู้ตั้ง
กระทู้ถาม ถามนายกรัฐมนตรี แล้วท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้รัฐมนตรีที่เป็นเจ้าของเรื่อง
มาตอบแทน

(สำเนา)

รับที่ ๒๘/๒๕๔๖ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กระทู้ถามที่ ๒๑๗

วุฒิสภา

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

เรื่อง การแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดินของประชาชนในเขตอุทยานและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามค่วน ตามนายรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ตามที่นายรัฐมนตรีมีนโยบายที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องสิทธิการถือครองที่ดินและปฏิรูปการ
ใช้ที่ดินเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการจัดการทรัพยากรที่ดินได้อย่างจริงจังนั้น แต่มติคณะรัฐมนตรี
ของรัฐบาลที่ผ่านมา เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ได้ให้กรมป่าไม้ไปดำเนินการพิสูจน์สิทธิที่ทำกิน
โดยใช้ภาพถ่ายทางอากาศเป็นเกณฑ์หลัก แต่แนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ อีกทั้งยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และยังก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกรมป่าไม้กับ
ประชาชนในพื้นที่ สถิติของกรมป่าไม้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔ ระบุว่าประชาชนอาศัยอยู่ในเขตอุทยานและ
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไม่ต่ำกว่า ๔.๖ แสนครัวเรือน จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีแนวทางแก้ไขปัญหาการถือครองสิทธิที่ดินของประชาชนในเขตอุทยานและ
เขตรักษาพันธุ์สัตว์เหล่านี้หรือไม่ อย่างไร

๒. ขณะนี้รัฐบาลได้ดำเนินการสิ่งใดไปบ้าง กำหนดระยะเวลาอันเท่าใดจึงจะแล้วเสร็จ

๓. รัฐบาลมีแนวทางดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคอย่างไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เดือนใจ คีเทศน์

(นางเดือนใจ คีเทศน์)

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงราย

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีย์ สิ้นชวานุวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักงานการประชุม

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

กมลจิตต์ พิมพ์
อภิญญา ทาน

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญเจ้าของกระทู้ครับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ดิฉัน เตือนใจ ดีเทศน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงราย ขอตั้งกระทู้ถามท่านนายกรัฐมนตรี
เกี่ยวกับ เรื่อง ปัญหาการถือครองที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
ซึ่งดิฉันจะขอเวลาในการพูดถึงปัญหาที่ชัดเจน ดังนี้

ปัญหาการถือครองที่ดินและการจัดการที่ดินของประเทศไทยมีมาช้านานแล้ว
ทั้งที่ดินในเขตป่าอนุรักษ์ และนอกเขตป่าซึ่งเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ เป็นผลจาก
นโยบายของรัฐบาลในทุกสมัยที่เน้นการจัดการที่ดินในเชิงพาณิชย์ ในเชิงเศรษฐกิจ
โดยละเลยการจัดการที่ดินในมิติทางนิเวศสังคมและวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
เน้นการพัฒนาเกษตรเพื่อรับใช้ภาคเมืองและอุตสาหกรรม และการใช้ระบบกรรมสิทธิ์ที่ดิน
แบบปัจเจกบุคคลเพียงระบบเดียว โดยละเลยสิทธิการจัดการที่ดินร่วมของบุคคลชุมชน
ในท้องถิ่น ผลจากการปฏิบัตินโยบายที่ผิดพลาดมาช้านาน ทำให้ประเทศไทยมีเกษตรกร
ที่ไร้ที่ทำกินไม่ต่ำกว่า ๘ แสนครอบครัว มีประชาชนที่อยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ไม่ต่ำกว่า
๔.๖ แสนครอบครัว ถ้าจะดูภาพรวมของทั้งประเทศจะพบว่า ปัญหาเรื่องของการประกาศ
เขตอนุรักษ์เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ ซึ่งมีมติ ครม. ที่จะให้มีการจัดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำในพื้นที่
เขตต้นน้ำลำธาร ให้เป็นพื้นที่เขต ๑ เอ (A) ๑ บี (B) แล้วก็พื้นที่อื่น ๆ -----

ซึ่งเขต ๑ ปี นั้นแม้ว่าจะมีประชาชนอาศัยอยู่แต่ก็จะมีกิจกรรมทางการพัฒนาไม่ได้ รวมทั้งเมื่อมีเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ทางภาคใต้เมื่อปี ๒๕๓๑ รัฐบาลในยุคนั้นจึงประกาศยกเลิกสัมปทานป่าไม้ทั่วประเทศและก็นำนโยบายอนุรักษ์ป่า กำหนดให้มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์ทั่วประเทศร้อยละ ๒๕ และป่าเศรษฐกิจร้อยละ ๑๕ รวมทั้งกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ลุ่มน้ำ ซึ่งสร้างปัญหาให้ชุมชนที่อยู่อาศัยมาก่อนการประกาศพื้นที่อนุรักษ์ กลายเป็นการอยู่อย่างผิดกฎหมายและเกิดความขัดแย้งกับภาครัฐ มีการรวมตัวกันเรียกร้องสิทธิซึ่งจำแนกปัญหาเป็นรายภาคดังนี้

ปัญหาภาคเหนือมีอย่างน้อย ๑๐ จังหวัดที่มีชุมชนอยู่ในเขตอนุรักษ์ ไม่ว่าจะเป็นเขตป่าสงวน อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตเตรียมประกาศเป็นเขตอุทยานและเขตเตรียมการประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า รวมทั้งหมด ๑,๐๖๖ ชุมชน ซึ่งพื้นที่อนุรักษ์ทั้งหมดมี ๓๓ ล้านไร่ ในภาคอีสานและภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พบก็คือ รัฐใช้มาตรการต่อผู้ที่อยู่ในเขตป่าคือการอพยพออกจากพื้นที่ที่ประกาศเป็นเขตอนุรักษ์ การจำกัดการพัฒนาและการจับกุมประชาชนราษฎรที่ไปทำไร่เพื่อยังชีพ และการประกาศพื้นที่อนุรักษ์โดยใช้ภาพถ่ายทางอากาศเป็นหลักทำให้ระบบการทำเกษตรที่ยั่งยืนคือการทำสวนเมืองในเขตป่า ซึ่งจะดูเหมือนเป็นพื้นที่ที่เป็นป่าเลย การทำไร่หมุนเวียนของพี่น้องชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงหรือชาวปะกาเกอ ย การทำสวนผลไม้ในป่า เช่น ที่ตำบลนานกกก อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งมีพื้นที่ถึง ๕๐,๐๐๐ ไร่ ดูเหมือนจะอยู่ในเขตอนุรักษ์ เพราะว่ามีการใช้แต่ภาพถ่ายทางอากาศเท่านั้น นี่เป็นปัญหาทางภาคเหนือจะ

ในส่วนของภาคใต้ ปัญหาการประกาศอุทยานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตป่าสงวนทับที่ทำกินและชุมชน ก่อให้เกิดปัญหาต่อพี่น้องเกษตรกรที่ทำสวนผสม ✕ สวนยางผสมปนเปไปป่า และ

ปัญหาที่ ๒ ของภาคใต้คือ ที่ดินในเขตอุทยาน ถูกออก น.ส. ๓ ก โดยไม่ชอบ ให้กับนายทุนรายใหญ่ ยกตัวอย่างเช่น อุทยานแห่งชาติเจ้าไหมที่จังหวัดตรัง มีการออก น.ส. ๓ ก ถึง ๕,๐๐๐ ไร่ โดยทับเขตสวนยางของเกษตรกรรายย่อยถึง ๒,๕๐๐ ไร่ แล้วก็ยังมีปัญหาความขัดแย้งเรื่องที่ทำกินของชุมชนบนเขตเกาะ เช่น อุทยานแห่งชาตินพรัตน์ มีการขับไล่ชาวประมงโดยทำลายกระท่อมที่พักของชาวประมงไป ๖๒ หลัง เป็นต้น

ในส่วนของปัญหาทางภาคอีสาน การประกาศเขตอนุรักษ์มีปัญห
๒ ประเภท คือ

ประกาศเขตอนุรักษ์ตามมติ ครม. และการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติและ
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และการประกาศปลูกเป็นสวนป่ายูคาลิปตัสและหมู่บ้านป่าไม้ทับ
ที่ทำกินและทับที่ป่าชุมชน ปัญหาในการดำเนินงานที่ผ่านมามีปัญหาหลายประการ

- ๓/๑

ประการที่ ๑ การทำความเข้าใจกับประชาชนก่อนที่จะประกาศพื้นที่อนุรักษ์ ตัวอย่างทางภาคเหนือ เช่น การที่จะมีการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติลุ่มน้ำแม่กกนี้ ซึ่งทางราชการได้จัดชุดมวลชนสัมพันธ์ลงไปทำความเข้าใจกับราษฎร โดยชี้แจงกับชาวบ้าน แต่ก็ยังไม่สามารถจะอธิบายให้ชาวบ้านเข้าใจแล้วก็ยังไม่ได้ทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมได้

ปัญหาข้อที่ ๒ คือการกันเขตว่าเขตใดเป็นเขตอนุรักษ์และเขตใดเป็นเขตที่ประชาชนอยู่และทำกินมาก่อน ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยไม่มีประชาชนเข้ามาเป็นกรรมการในการพิสูจน์สิทธิ ชาวบ้านรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยในที่อยู่อาศัยและที่ทำกินของตนเอง ซึ่งรวมถึงพี่น้องชาวเขาซึ่งถูกมายาคติว่าเป็นคนที่ไม่ใช่คนไทย แม้ว่าเขาจะอยู่มานานเป็นร้อยสองร้อยปีแล้วก็มีบัตรประชาชน การแย่งชิงที่ดินซึ่งมีอยู่จำกัดในขณะที่ประชากรเพิ่มขึ้น มีการแย่งชิงที่ดินระหว่างชาวบ้าน นายทุนและกักรัฐบาล มายาคติในเรื่องที่คนอยู่กับป่านี้ อันนี้ยังเป็นสิ่งที่ทางภาครัฐและกัสังคมจะต้องทำความเข้าใจเรื่องวิถีชีวิตและวิถีผลิตที่เป็นการอนุรักษ์ เป็นการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างคนกับป่า และการประกาศพื้นที่อนุรักษ์แต่ละแห่งมีพื้นที่กว้างใหญ่ เช่น พื้นที่อนุรักษ์ของหน่วยพะโต๊ะ จังหวัดชุมพรนี้มีพื้นที่ประมาณเกือบ ๖ แสนไร่ แต่ว่ามีข้าราชการประจำคนเดียว มีลูกจ้างชั่วคราว ๗๐ - ๘๐ คน ซึ่งมีอัตราจ้างรายวัน และกัการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่ประกาศเป็นเขตอนุรักษ์โดยแสดงตำแหน่งในระบบแผนที่แห่งชาติและการปักหลักแนวเขต ซึ่งทั้งหมดยาวประมาณ ๗๐,๐๐๐ กิโลเมตรนี้ แต่ทางปฏิบัติมีงบประมาณและกำลังเจ้าหน้าที่ที่ทำได้เพียง ๑๐๐ กิโลเมตรเท่านั้น เพราะมีความจำกัดด้านกำลังคนและงบประมาณ ซึ่งถ้ายังไม่มี การสนับสนุนให้มีการทำโครงการอย่างชัดเจน โดยกรมอุทยานแห่งชาติและรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแล้วจะทำให้ต้องใช้เวลาถึง ๗๐ ปี ในการที่จะกันพื้นที่เขตอนุรักษ์ออกจากที่อยู่ที่ทำกินของประชาชนได้

ดังนั้น ดิฉันจึงขอเรียนถามผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

รัฐบาลมีแนวทางอย่างไรที่จะทำให้ประชาชนที่อยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ ๔.๖ แสนครัวเรือนมีสิทธิที่จะอยู่อาศัยและจัดการที่ดินอย่างยั่งยืน เพราะแม้จะมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ที่ให้กรมป่าไม้ไปดำเนินการพิสูจน์สิทธิ

ที่ทำกิน โดยใช้ภาพถ่ายทางอากาศเป็นหลัก แต่แนวทางการดังกล่าวก็ยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ คิดค้นสอบถามว่า รัฐบาลมีแนวทางอย่างไรและได้ดำเนินการไปแล้วถึงขนาดไหนคะ และก็สำหรับประชาชนนอกเขตป่าซึ่งเป็นเกษตรกรที่ไม่มีที่ทำกินกว่า ๘ แสนครัวเรือนนั้นรัฐบาลจะแก้ไขปัญหาอย่างไร ขอถามประเด็นนี้ก่อนค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เชิญครับ

นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ชี้แจงตอบกระทู้ถามเรื่องการแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดินของประชาชนในเขตอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาให้ความสนใจปัญหานี้เป็นพิเศษ ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งและเรื้อรังมายาวนาน ขอกราบเรียนเบื้องต้นอย่างนี้ว่า ปัญหาเรื่องความขัดแย้งของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและประชาชนมีมายาวนานหลายสิบปี จากการพยายามประกาศพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อที่จะปกป้องเขตป่าไม้สมบูรณ์เอาไว้ ในบางครั้งนี้การเร่งรีบประกาศก็ไม่ได้มีการตรวจสอบที่ถูกต้อง ขาดความรอบคอบ ทำให้มีการประกาศทับที่ทำกินของราษฎรและที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก นี่คือข้อเท็จจริงที่ปรากฏชัดอยู่ในทุกพื้นที่ ก็ไม่ได้ปฏิเสธในสิ่งเหล่านี้-----

เวลานี้ทางกระทรวงทรัพย์ฯ เองได้มีแนวทางแก้ปัญหาอยู่ ๒ ระดับ ก็คือปัญหาเก่าที่ได้มีการประกาศเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไปแล้วและก็ยังมีปัญหาเรื้อรัง คาราคาซังกันมา ก็ให้มีการแก้ไขปัญหาโดยการจัดตั้งคณะกรรมการไปร้งวัด ตำรวจ รังวัดเพื่อกันแนวเขตออกจากพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ส่วนอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าใหม่ ๆ ที่กำลังจะประกาศเพิ่มซึ่งอยู่ในกระบวนการที่จะประกาศเพิ่ม ผมก็ได้ให้มีการระมัดระวังเป็นพิเศษ ให้มีการสอบถามในพื้นที่ มีการให้คณะกรรมการลงไปดูแลในพื้นที่เป็นพิเศษว่าได้มีการกันพื้นที่ของราษฎรออกแล้วหรือยัง หากว่ามีการกันกันออกเรียบร้อยแล้วนี้ก็ให้ประกาศต่อไปได้ แต่หากว่ายังมีการร้องเรียนและยังไม่มีมีการกันออกเป็นที่เรียบร้อยก็ให้ดำเนินการต่อไปจนเสร็จสิ้น ขอรบเรียนว่าในแนวทางที่กระผมได้ดำเนินการ ไปตั้งวันนี้ก็ได้มีการกันพื้นที่ราษฎรออกจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตอุทยานแห่งชาติ รวมแล้วตอนนี้กันออกไปแล้วประมาณ ๒๔,๐๐๐ ไร่ พื้นที่ที่กันออกประมาณ ๓๕๘,๐๖๗ ไร่ และจะมีการลงไปทำการกันออกในทุกพื้นที่ต่อไป เมื่อไม่ก็วันนี้เองผมก็ได้หารือกับท่านอธิบดี กับเจ้าหน้าที่กรมอุทยานแห่งชาติ คือเวลานี้มีตัวเลขที่เป็นทางการสำหรับราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอยู่ประมาณ ๘๓,๗๐๐ กว่าราย เป็นพื้นที่ประมาณ ๑.๕ ล้านไร่ หากว่าจะให้ทำแผนให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ ปีนี้ ปีหนึ่งประมาณ ๒๐,๐๐๐ รายก็น่าจะทำได้ โดยให้กรมอุทยานแห่งชาติไปตั้งคณะทำงานลองศึกษาดูว่าภายใน ๓ ปีนี้ดำเนินการกันพื้นที่ซ้อนทับซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความขัดแย้งอย่างนี้ออกให้เสร็จสิ้น ซึ่งทางกรมอุทยานฯ ก็รับว่าจะรีบดำเนินการทำแผนเหล่านี้มาให้ ส่วนพื้นที่อื่น ๆ เป็นพื้นที่อนุรักษ์ เช่น พื้นที่ต้นน้ำลำธาร พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ อีกประมาณ ๔ แสนกว่าราย ดังที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไว้แต่ต้นนั้นก็เป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขต่อไปอีก ๑ ขั้นตอน ซึ่งจะใช้วิธีการที่ค่อนข้างจะง่ายกว่า แต่ว่าอย่างไรก็ตาม แต่เป็นนโยบายตอนนี้ซึ่งผมได้มอบหมายไปว่า ถ้าหากว่าพื้นที่ใด ไม่มีการบุกรุกเพิ่มเติมก็ให้อาศัยอยู่ก่อนได้ รองนกว่าการแก้ไขปัญหาก็จะเสร็จสิ้น แต่ถ้าหากว่าพื้นที่ใดมีการบุกรุกเพิ่มเติมแม้แต่ ๑ ไร่ ก็จะดำเนินการจับกุมตามกฎหมายอย่างเข้มงวดต่อไป เนื่องจากพื้นที่ป่าไม้เรามีน้อย เหลืออยู่น้อยเต็มทีและจำเป็นที่จะต้องรักษาสมดุลทั้ง ๒ ด้าน คือสมดุลของสิ่งแวดล้อมของประเทศเอาไว้และความเป็นอยู่ที่ดีของ

ประชาชนด้วย เพราะนั้น ๒ ด้านนี้ควรที่จะต้องมีการสร้างความสมดุลซึ่งกันและกัน
ขออนุญาตกราบเรียนเป็นการเบื้องต้นดังนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน ส.ว. เตือนใจ คีเทศน์ คว้า เจ้าของกระทู้ เชิญครับ

นางเตือนใจ คีเทศน์ (เชิญราย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ละ ดิฉันขอ
เรียนถามและก็มีข้อเสนอแนะต่อว่า ปัญหาข้อที่ ๑ นี้ การดำเนินการพิสูจน์และกักกันเขตแดน
ระหว่างที่ดินทำกินของราษฎรกับเขตอุทยานและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ทางท่านรัฐมนตรี
มีกำหนดการที่จะให้มีกำลังคนแล้วก็ทรัพยากรทุกอย่างนี้สนับสนุนเพิ่มหรือไม่ แล้วจะ
ดำเนินการเสร็จเมื่อไร ในทั่วประเทศทุกภาค และกีดกันข้อเสนอแนวทางแก้ไขดังนี้คะ

แนวทางแก้ไขระยะยาว จะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ
ที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนไป โดยให้
กฎหมายที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้นี้เป็นไปเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศและความ
หลากหลายทางชีวภาพในของทุกภูมิภาค ก่อให้เกิดการประสานความร่วมมือและกระจาย
อำนาจการบริหารจัดการป่าจากภาครัฐเป็นเจ้าของฝ่ายเดียวมาสู่การมีส่วนร่วมของ
ประชาชน ชุมชนและสังคม และก็ต้องมีการคำนึงถึงภูมิปัญญาของท้องถิ่นแล้วก็การใช้
ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีการสร้างกลไกและกระบวนการอนุรักษ์
ฟื้นฟูป่าที่สังคมเป็นเจ้าของ และทุกคน ทุกส่วนในสังคมมีส่วนร่วมในการดูแลใช้ประโยชน์
ร่วมกัน

ข้อที่ ๒ ข้อเสนอคือ โครงสร้างอำนาจในกฎหมายป่าไม้จะต้องเป็น โครงสร้างร่วมกันระหว่างรัฐ ชุมชนและประชาชนทั่วไป เพื่อให้การบริหารงานป่าไม้ เป็นไปภายใต้ความเห็นชอบร่วมของคนทุกกลุ่ม ซึ่งคณะกรรมการป่าไม้แห่งชาติ คณะกรรมการป่าไม้จังหวัด และคณะกรรมการพื้นที่นิเวศเฉพาะแห่ง และองค์กรชุมชน ต้องร่วมกันทำหน้าที่ดูแล และระบบการบริหารจัดการป่าไม้ต้องคำนึงถึงระบบนิเวศ ของพื้นที่ที่สำคัญ ท่านประธานฯ คะ ในเรื่องมาตรการและกองทุนที่สนับสนุน การมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม ในส่วนของการให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามาเป็นบุคลากรผู้ดูแลรักษาป่า

ข้อที่ ๓ ท่านประธานฯ คะ การศึกษาวิจัยอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อพิสูจน์สิทธิ แล้วก็การศึกษาวิถีการผลิตอย่างยั่งยืนของชุมชน แล้วก็มีการวิจัยระบบ การเกษตรให้เหมาะสมกับระบบภูมิประเทศ ภูมิเนเวศของแต่ละภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบการเกษตรของภาคเหนือ ซึ่งเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารควรจะต้องมีการศึกษาวิจัย เป็นพิเศษ เพื่อให้ประชาชนได้ใช้พื้นที่บนที่สูง ซึ่งเป็นเขตต้นน้ำลำธาร ในการทำอาชีพ ที่เหมาะสมและยั่งยืน เช่น เรื่องของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การวิจัยพันธุ์พืชที่มีความ หลากหลายว่าจะนำมาใช้ประโยชน์เพิ่มมูลค่าได้อย่างไร การแปรรูปผลผลิตทางเกษตร ให้มีมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งข้อที่สำคัญ

ข้อที่ ๔ คือรัฐบาลจะต้องเร่งให้ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน ซึ่งเสนอโดย ประชาชน ๕๐,๐๐๐ ชื่อ นั้น ให้ได้รับการรับรอง แล้วก็ประกาศเป็นกฎหมายเพื่อรับรอง สิทธิในการจัดการดูแลและรักษาประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และเป็นการกระจายอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญ ขอขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผมขออนุญาตขอบคุณอีกครั้งหนึ่งสำหรับท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ท่านเดือนใจ ดีเทศน์ ที่ได้กรุณาเสนอแนะข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ต่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ผมจะขออนุญาตชี้แจงบางประเด็นที่ทาง
 กระทรวงได้ทำไปแล้วเพื่อที่จะได้เข้าใจตรงกัน แล้วก็จะได้เป็นการตอบคำถาม
 หลายคำถามที่ยังอาจจะสงสัยอยู่ เช่น ทางกระทรวงเองได้มีการจัดทำอุทยานแห่งชาติ
 นำร่อง โดยการบริหารจัดการดังที่ท่านว่าไว้ ก็คือให้ประชาชนมีส่วนร่วม มีการเตรียมการ
 จัดตั้งคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติในทุกพื้นที่ ต้องขอกราบเรียนว่าถึงแม้ว่าบริบท
 ทางสังคมจะเปลี่ยนไปมีกฎหมายรัฐธรรมนูญหลายมาตราระบุไว้ชัดเจนถึงการมีส่วนร่วม
 ของชุมชนดั้งเดิม และความเป็นธรรมของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เช่น มาตรา ๕๖
 มาตรา ๔๖ และอื่น ๆ เป็นต้น แต่ว่ากระบวนการปรับเปลี่ยนของกลไกของรัฐ
 ของเจ้าหน้าที่ของประชาชนเอง ก็ยังคงจะต้องใช้การเรียนรู้ที่ดี ผมจึงได้จัดทำ
 อุทยานแห่งชาตินำร่อง เพื่อที่จะสร้างกระบวนการเรียนรู้การบริหารจัดการทรัพยากร
 ธรรมชาติร่วมกัน ซึ่งก็ได้ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีใน ๖ แห่ง ในปีที่แล้ว และปีนี้
 จะขยายพื้นที่นำร่องเป็น ๑๐ แห่ง เพื่อที่จะให้ทดลองให้มีการบริหารจัดการร่วมกัน
 ในทุกมิติที่สำคัญคือ ในพื้นที่ต้นน้ำลำธารทั้งหลาย พื้นที่อนุรักษ์ ซึ่งไม่ใช่เป็นเขต
 อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าก็ได้มีวิธีการในการจัดการในปีใหม่ที่แตกต่าง
 ออกไป อาทิเช่น เราได้กำหนดให้พื้นที่ต้นน้ำแม่ปิงตอนบนเป็นพื้นที่นำร่อง ในการบริหาร
 จัดการอย่างบูรณาการทุกมิติ โดยประชาชนมีส่วนร่วม มีการกำหนดวิธีการผลิตการเกษตร
 ซึ่งเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการกำหนดกติกาพืชเศรษฐกิจบางตัวที่ใช้ยาเคมีและปุ๋ยเคมี
 มาก ๆ ว่าไม่ควรกระทำ มีการกำหนดพื้นที่กสิกรรมเพื่อในการเกษตรที่มีความอ่อนไหว
 ต่อระบบนิเวศว่าไม่ควรทำในหลายประการ เพราะฉะนั้นโดยรายละเอียดแล้ว เราต้องการ
 เห็นการจัดการพื้นที่ต้นน้ำทุก ๆ ต้นน้ำ โดยกรรมการทั้ง ๒ ฝ่าย ทุกภาคมีส่วนร่วม แล้วก็
 วางกำหนดกติกาเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ส่วนเรื่องการปฏิรูปปรับปรุงกฎหมาย
 เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่เราต้องการนั้น ได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อดูตาม หากว่า
 การทำงาน เช่น ในพื้นที่ต้นน้ำแม่ปิงตอนบนในภาคเหนือ และพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
 ในภาคใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่นำร่องในการจัดการด้วยวิธีการใหม่นี้ หากมั่นใจว่าจำเป็นจะต้องนำ
 ไปสู่การแก้ไขกฎหมาย ระเบียบบางประการ เราก็จะทำต่อไป ขอขอบคุณครับ

๑๒

ว. ๑๑ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อำนาจ ๕/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันจบกระทู้ของท่าน ส.ว. เตือนใจนะครับ

กระทู้ต่อไปเป็นกระทู้ เรื่อง กลุ่มบุคคลบุกกรุกเข้าไปยึดครองพื้นที่
สวนป่าล้มของเอกชน ของท่านอนันต์ คาโลดม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ๖/๑

(สำเนา)

รับที่ ๖๖/๒๕๔๖ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทู้ถามที่ ๒๕๔

วุฒิสภา

๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖

เรื่อง กลุ่มบุคคลบุกรุกเข้าไปยึดครองพื้นที่สวนป่าล้มของเอกชน

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถาพนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ด้วยเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เวลาประมาณ ๑๑.๐๐ นาฬิกา มีกลุ่มบุคคลประมาณ ๕๐๐ คน ใช้นามว่า “ฝ่ายปฏิบัติการเพื่อประชาชนคืนป่าให้ทักษิณคืนแผ่นดินให้ประชาชน” บุกรุกเข้าไปในพื้นที่สวนป่าล้มของบริษัทนำบีพัฒนาการเกษตร จำกัด ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๓ ตำบลตะพาน อำเภอบึงสามพัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้สั่งการห้ามมิให้คนงานของบริษัทฯ ทำงานตามปกติ และได้พักอาศัยอยู่ในพื้นที่สวนป่าล้มของบริษัทฯ ทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายไม่สามารถดำเนินกิจการตามปกติได้ อีกทั้งกลุ่มบุคคลดังกล่าวกำลังเตรียมการที่จะกระทำการอันมิชอบด้วยกฎหมายโดยจะบุกรุกเข้าไปในพื้นที่สวนป่าล้มของบริษัทเกษตรกรรมป่าล้มน้ำมัน จำกัด บริษัทก๊วยหลิมพัฒนาการเกษตร (ไทย) จำกัด บริษัทสามชัยป่าล้ม จำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ.วกรการป่าล้ม ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช.เกียรติเจริญป่าล้ม โดยกลุ่มบุคคลดังกล่าวอ้างว่าทางบริษัทดังกล่าวข้างต้นทั้ง ๖ บริษัทหมดสัญญาเช่ากับหน่วยงานของรัฐแล้ว จึงไม่สามารถที่จะดำเนินการในพื้นที่ได้ต่อไป

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า พื้นที่ดังกล่าวมีการโต้แย้งสิทธิที่ดินอยู่ในความครอบครองของกรมป่าไม้หรือกรมธนารักษ์ ซึ่งมีการพิสูจน์สิทธิปรากฏว่าที่ดินทั้งหมดอยู่ในความครอบครองของกรมธนารักษ์ และระหว่างที่มีการโต้แย้งของสองหน่วยงานดังกล่าวสัญญาเช่าที่ดินหมดอายุสัญญาซึ่งต่อมาทางกลุ่มบริษัททั้ง ๖ บริษัทก็ได้ไปติดต่อขอต่อสัญญาเช่าที่ดินกับกรมธนารักษ์ ขณะนี้กลุ่มบริษัททั้ง ๖ บริษัทอยู่ระหว่างการเจรจาต่อรองราคาค่าเช่ากับกรมธนารักษ์ และกำลังรอทราบผลการต่อสัญญาเช่าจากกรมธนารักษ์

นอกจากนั้น ปรากฏว่ากรณีของกลุ่มบุคคลกลุ่มนี้เข้าทำการยึดครองสวนป่าล้มที่เอกชนเช่าจากหน่วยงานของรัฐในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น กลุ่มบุคคลกลุ่มนี้ก็เข้ากระทำการเช่นเดียวกันที่จังหวัดกระบี่ ถึงแม้เอกชนผู้ได้รับความเสียหายจะร้องขอความเป็นธรรมจากผู้ว่าราชการจังหวัดจากเจ้าหน้าที่ตำรวจของทั้งสองจังหวัด ปรากฏว่าไม่ได้รับการเอาใจใส่เข้าไปดูแลตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาหาทางแก้ไขอย่างไร

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลได้รับรายงานกรณีที่มีกลุ่มบุคคลเข้าไปยึดครองพื้นที่สวนปาล์มที่เอกชนเช่าจากหน่วยงานของรัฐที่เกิดขึ้นที่จังหวัดกระบี่และจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือไม่

๒. ถ้าได้รับทราบ รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขอย่างไร การกระทำของกลุ่มบุคคลดังกล่าวผิดกฎหมายหรือไม่ หรือเป็นความผิดของเอกชนที่เข้าไปดำเนินการสร้างสวนปาล์มโดยไม่ถูกต้อง หรือเป็นความผิดหรือความบกพร่องของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

๓. ขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการต่อสัญญาเช่ากับกรมธนารักษ์อยู่ ซึ่งถือว่าผู้เช่าเดิมยังมีสิทธิที่จะดำเนินการบนที่ดินดังกล่าว จนกว่าผลการพิจารณาของกรมธนารักษ์จะเสร็จสิ้นใช่หรือไม่

๔. รัฐบาลมีมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปดูแลเรื่องนี้โดยด่วน ก่อนที่จะเกิดความเสียหายหรือความไม่สงบในพื้นที่ ซึ่งจะเป็นจุดอ่อนของสถานการณ์บ้านเมืองในขณะนี้ที่ต้องการให้เหตุการณ์บ้านเมืองสงบหรือไม่ อย่างไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อนันต์ คาโคม

(นายอนันต์ คาโคม)

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีย์ สิทฺธิวานุวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักงานการประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายอนันต์ คาโลคม (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายอนันต์ คาโลคม สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระผมต้องขอขอบพระคุณท่านประธานวุฒิสภาที่ได้กรุณาบรรจุกระทู้ของกระผม ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนการเข้ายึดครองพื้นที่สวนปาล์มของเอกชน และเรื่องที่ดินทำกินของราษฎรผู้ไร้ที่ดินทำกิน กระทู้ของกระผมก็คือ กลุ่มบุคคลบุกรุกเข้าไปยึดครองพื้นที่สวนปาล์มเอกชน โดยมีกระทู้ดังต่อไปนี้

ด้วยเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เวลาประมาณ ๑๑.๐๐ นาฬิกา มีกลุ่มบุคคลประมาณ ๕๐๐ คน ใช้ชื่อว่า “ฝ่ายปฏิบัติการเพื่อประชาชนคืนฟ้าให้ทักษิณคืนแผ่นดินให้ประชาชน” บุกรุกเข้าไปในพื้นที่สวนปาล์มของบริษัทนำบีพัฒนาการเกษตร จำกัด ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๓ ตำบลตะปาน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้สั่งการห้ามมิให้คนงานของบริษัทฯ เข้าทำงานตามปกติ และได้พักอาศัยอยู่ในพื้นที่สวนปาล์มของบริษัทฯ ทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายไม่สามารถดำเนินกิจการตามปกติได้ อีกทั้งกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้กระทำการอันมิชอบด้วยกฎหมายโดยบุกรุกเข้าไปในพื้นที่สวนปาล์มของบริษัทเกษตรกรรมปาล์มน้ำมัน จำกัด บริษัทกุ่มหลิมพัฒนาการเกษตร (ไทย) จำกัด บริษัทสามชัยปาล์ม จำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ. วรการปาล์ม ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช.เกียรติเจริญปาล์ม โดยกลุ่มบุคคลดังกล่าวอ้างว่าทางบริษัทดังกล่าวข้างต้นทั้ง ๖ บริษัทหมดสัญญาเช่ากับหน่วยงานของรัฐแล้ว จึงไม่สามารถที่จะดำเนินการในพื้นที่ได้อีกต่อไป

กระผมขอกราบเรียนนะครับว่าจากการที่ได้มีการสืบหาข้อมูล ข้อเท็จจริง มีอยู่ว่า พื้นที่ดังกล่าวนั้นได้มีการโต้แย้งสิทธิว่าที่ดินอยู่ในความครอบครองของกรมป่าไม้หรือกรมธนารักษ์ ซึ่งปรากฏต่อมาว่ามีการพิสูจน์สิทธิว่าที่ดินทั้งหมดนั้นอยู่ในความครอบครองของกรมธนารักษ์ และระหว่างที่มีการโต้แย้งของสองหน่วยงานดังกล่าวสัญญาเช่าที่ดินหมดอายุสัญญา ซึ่งต่อมาทางกลุ่มบริษัททั้ง ๖ บริษัทก็ได้ติดต่อขอต่อสัญญาเช่าที่ดินกับกรมธนารักษ์ ขณะนี้กลุ่มบริษัททั้ง ๖ บริษัทอยู่ระหว่างการเจรจาต่อราคาค่าเช่ากับกรมธนารักษ์ และกำลังรอทราบผลการต่อสัญญาเช่าจากกรมธนารักษ์

นอกจากนั้น ปรากฏว่ากรณีของกลุ่มบุคคลกลุ่มนี้เข้ายึดครองสวนป่าลัมที่ เอกชนเช่าจากหน่วยงานของรัฐในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น กลุ่มบุคคลกลุ่มนี้ก็เข้า กระทบการเช่นเดียวกันที่จังหวัดกระบี่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เช่าจากป่าสงวนแห่งชาติของ กรมป่าไม้เดิม ถึงแม้เอกชนผู้ได้รับความเสียหายจะร้องขอความเป็นธรรมจากผู้ว่าราชการ จังหวัด จากเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้ง ๒ จังหวัด ปรากฏว่าไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาคือ กระทบจึงขอทราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้ครับ

ประการที่ ๑ รัฐบาลได้รับรายงานกรณีที่มีกลุ่มบุคคลเข้าไปยึดครองพื้นที่ สวนป่าลัมที่เอกชนเช่าจากหน่วยงานของรัฐที่เกิดขึ้นที่จังหวัดกระบี่และจังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือไม่

ประการที่ ๒ ถ้าได้รับทราบ รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขอย่างไร การกระทำ ของกลุ่มบุคคลดังกล่าวผิดกฎหมายหรือไม่ หรือเป็นความผิดของเอกชนที่เข้าไปดำเนินการ สร้างสวนป่าลัมโดยไม่ถูกต้อง หรือเป็นความผิดหรือความบกพร่องของส่วนราชการที่ เกี่ยวข้อง

ประการที่ ๓ ขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการต่อสัญญาเช่ากับ กรมธนารักษ์อยู่ ซึ่งถือว่าผู้เช่าเดิมยังมีสิทธิที่จะดำเนินการบนที่ดินดังกล่าว จนกว่า ผลการพิจารณาของกรมธนารักษ์จะเสร็จสิ้นใช่หรือไม่

ประการที่ ๔ รัฐบาลมีมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปดูแลเรื่องนี้ โดยเร่งด่วน ก่อนที่จะเกิดความเสียหายหรือความไม่สงบในพื้นที่ ซึ่งจะเป็นจุดอ่อนของ สถานการณ์บ้านเมืองในขณะนี้ที่ต้องการให้เหตุการณ์บ้านเมืองสงบหรือไม่ อย่างไร เพราะขณะนี้การเข้ายึดครองพื้นที่ได้ขยายไปจนไม่สามารถควบคุมได้แล้ว ปรากฏว่า มีสวนป่าลัมที่ถูกยึดครองหรือถูกบุกรุกอยู่ในขณะนี้ก็มีประมาณทั้งหมด ๑๑ บริษัท กระทบจึงขอทราบเรียนถามท่านประธานวุฒิสภาไปยังท่านรัฐมนตรี เพื่อได้กรุณาตอบ ในประเด็นที่ผมได้ตั้งกระทู้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เชิญครับ

นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ที่เคารพ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ขออนุญาตตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาจากสุราษฎร์ธานีได้
ตั้งกระทู้ถาม เรื่อง กลุ่มบุคคลบุกรุกเข้าไปยึดครองพื้นที่สวนป่าล้มของเอกชน

ก่อนอื่นต้องขอกราบเรียนว่า กระผมได้รับรายงานมาโดยตลอด และก็มี
ความเป็นมาซึ่งในหลายประเด็นอาจจะไม่ตรงกับที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวไว้แต่ฉัน
ผมขออนุญาตทำความเข้าใจในสิ่งที่ไม่ตรงกันบ้าง เช่น ตามที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวต่อ
ที่ประชุมถึงเหตุการณ์ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ นั้น มีข้อมูลหลายส่วนซึ่งส่งมาจาก
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีว่า-----

เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม มีประชาชนประมาณ ๓๐๐ คน ได้ไปประชุมอยู่หน้าบริษัทนำบี พัฒนาการเกษตร จำกัด และวันที่ ๑๘ สิงหาคม ยังไม่มีการเปิดเวทีปราศรัย เพียงแต่ ประสานว่าจะมีการประชุมประท้วง และที่ประชุมได้จัดทำบัตรผ่านให้กับราษฎร ในพื้นที่ที่สัญจรผ่านไปมา และในวันที่ ๑๘ สิงหาคม มีการจัดเวทีปราศรัยปิดทาง เข้า - ออกบริษัท และมีการรายงานสถานการณ์ประจำวัน จนถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม

สาระสำคัญ คือทางจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รายงานว่าการชุมนุมเป็นไปด้วยความสงบ รายงานไม่ได้อ้างเหตุการณ์ที่ส่อเค้าไปในทางที่รุนแรงแต่ประการใดในระหว่างนั้น ยิ่งไปกว่านั้น ข้อมูลบางส่วนที่มีความคลาดเคลื่อน เช่น กรณีพื้นที่อนุญาตที่มีการทับซ้อนกันระหว่างพื้นที่ป่าสงวนและพื้นที่ราชพัสดุ ได้แก่ ในกรณีของบริษัทนำบี พัฒนาการเกษตร จำกัด บริษัทกฤษ์หลิมพัฒนาการเกษตร (ไทย) และบริษัทสามชัย ปาล์ม นั้น อยู่ในท้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ปรากฏข้อมูลตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ซึ่งขณะนี้อยู่ในกระบวนการและยังไม่มีข้อยุติที่จะชี้ถึงความถูกต้อง อีกด้านหนึ่งครับ ก็คือ ผมขออนุญาตทำความเข้าใจถึงเรื่องสถานภาพของพื้นที่สวนปาล์มดังกล่าว ที่ใช้คำว่า พื้นที่สวนปาล์มของบริษัทนำบีพัฒนาการเกษตร จำกัด หรือว่าพื้นที่ สวนปาล์มของบริษัทอื่น ๆ ในกรณีนี้ก็ตาม ไม่ถูกต้อง เพราะว่าพื้นที่เหล่านี้ไม่ใช่พื้นที่ ของเอกชน แต่เป็นพื้นที่ของรัฐที่รัฐอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ และมีเงื่อนไขความ ตกกลางที่บริษัทผู้ขออนุญาตได้รับทราบตั้งแต่ต้น เช่น ระยะเวลาการอนุญาต ๑๕ ปีบ้าง ๓๐ ปีบ้าง และไม่ได้มีบทบัญญัติใด ๆ ที่ระบุถึงเงื่อนไขว่าสิ้นสุดอนุญาตแล้ว หรือรัฐ จะต้องต่ออนุญาตให้ เพราะฉะนั้นบริษัทจึงต้องวางแผนในการทำงานให้ตนได้ สมประสงค์และได้สมประโยชน์ในเวลาที่ได้รับอนุญาตตลอด ไม่ว่าจะ ๑๕ ปี หรือ ๓๐ ปีนั้น รวมทั้งข้อมูลทางวิชาการจากส่วนวิชาการหลายแห่ง ก็ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า การใช้ประโยชน์ของปาล์มน้ำมันนั้นจะเริ่มต้นปีที่ ๑ และก็จะ ได้ผลผลิตเต็มที่ในปีที่ ๘ และก็จะมีความคุ้มทุน นับจากนั้นถือว่าเป็นการเก็บเกี่ยวเพื่อจะได้กำไร ยิ่งในพื้นที่ แปลงใหญ่ ๆ ยิ่งกำไรมาก เพราะในพื้นที่สวนปาล์มที่เหมาะสมนั้น คือลงทุนแล้วที่จะ คุ้มค่าอยู่ในพื้นที่ประมาณ ๒๐ ไร่ต่อราย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ผมคิดว่าท่านสมาชิกฯ ทั้งหลาย ที่อยู่ในส่วนการเกษตรก็น่าจะทราบดี สิ่งที่ผมต้องขออนุญาตทำความเข้าใจเนื่องจากว่า

คำกล่าวของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ นั้น มิได้มีเจตนาที่จะว่าไม่ถูกต้อง แต่มีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจร่วมกัน ไม่อย่างนั้นแล้วการวินิจฉัยก็อาจจะผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้ ผมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการย้ำเพื่อให้เกิดความเข้าใจทั้งทางวิชาการและสภาพปัญหาว่า ปัญหาเรื่องการเรียกร้องซึ่งที่ดินทำกินของราษฎร ที่เป็นกระทู้ถามในวันนี้ นั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ซับซ้อนและเรื้อรังมาช้านานมาก หากรับฟังแต่เพียงผิวเผิน จากปรากฏการณ์ในบางพื้นที่ โดยเฉพาะการล่าถึงเหตุการณ์ในบางเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ก็อาจจะงูใจทำให้หลงประเด็น และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้อง ผมจึงเชื่อมั่นว่า ท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายและ โดยเฉพาะท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ถามกระทู้ ซึ่งเป็นคนจังหวัดสุราษฎร์ธานี คงเข้าใจถึงความทุกข์ยากเดือดร้อนของพี่น้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีเช่นเดียวกัน ที่จริงแล้วการชุมนุมเรียกร้องขอความเป็นธรรมในเรื่องที่ดินทำกินที่ภาคใต้นั้น ได้เริ่มขึ้นตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ วัตถุประสงค์ของการเรียกร้องชุมนุมคือ เสนอให้รัฐบาลยกเลิกการอนุญาตให้เอกชนเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ หลังจากที่มีการอนุญาตเดิมได้สิ้นสุดลง ซึ่งต่อไปนี้ผมจะใช้คำเรียกกันง่าย ๆ ว่า การเช่า ถึงแม้ว่าค่าธรรมเนียมการเช่าจะเก็บเพียง ๒๐ บาทต่อ ๑๕ ปี หรือ ๓๐ ปี แต่ก็จะเรียกว่า การเช่า ถึงแม้ว่าการเช่าป่าสงวนนั้นต่างจากการเช่าทั่ว ๆ ไป เพราะกรณีป่าสงวนแห่งชาตินั้น จะเป็นการอนุญาตให้เขาทำประโยชน์ภายใต้เงื่อนไข ซึ่งรัฐในฐานะผู้อนุญาตเป็นผู้กำหนดขึ้น หากมีการทำผิดเงื่อนไข รัฐสามารถบอกพักการอนุญาตและนำไปสู่การเพิกถอนการอนุญาตได้ และหากสิทธิต่าง ๆ บนที่ดินนั้นตกเป็นของรัฐ โดยผู้ขอเข้าทำประโยชน์ไม่สามารถฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายใด ๆ จากรัฐได้ นี่คือการอนุญาตให้การเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ดินของรัฐ ผมเข้าใจว่าการเรียกร้องของราษฎรที่นำไปสู่การตั้งกระทู้ถามของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติในวันนี้ คงสืบเนื่องมาจากการชุมนุมเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ คือในปีที่ครบ การชุมนุมที่สุราษฎร์ธานีในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ นั้น มีคนมาชุมนุมเป็นจำนวนมาก มีรายงานว่าในบางวันมาเป็นจำนวนถึง ๑๐,๐๐๐ คน พร้อมกับได้ยื่นหนังสือเรียกร้องให้ท่านนายกรัฐมนตรีให้แก้ไขปัญหานี้ ผมได้รับมอบหมาย ผมจึงได้มอบหมายให้คณะทำงานลงไปรับฟังปัญหา และรวบรวมข้อมูล

และร่วมหาทางแก้ไขนัยของการตั้งคณะทำงานร่วมกัน คือ ให้ทั้ง ๒ ฝ่าย คือ
ภาครัฐและภาคประชาชนมาร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ไขปัญหา ร่วมกันหาทางออก
ร่วมกันซึ่งก็เป็นปกติธรรมดาของการแก้ไขปัญหาประชาชน ซึ่งเป็นอยู่ทุกพื้นที่
ทั่วประเทศไทย -----

- ๘/๑

ผลจากการลงไปหารือกับราษฎรในครั้งแรก พบว่าต้องมีรายละเอียด ต้องทำงานร่วมกัน
อีกมาก จึงให้คณะทำงานได้มีการหารือกันต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ โดยคณะทำงานนั้น
มีท่านเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ในขณะนั้นคือท่านสุพร อัครถาวร มีท่านรองปลัดกระทรวงทรัพยากรฯ มีเจ้าหน้าที่
ของกรมอุทยานแห่งชาติฯ และมีตัวแทนภาคประชาชน ๑๓ ท่าน ซึ่งท่าน
ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เสนอชื่อมา การประชุมและร่วมกันหาทางออกนั้น ซึ่งก็ได้
มีข้อยุติร่วมกันว่าในพื้นที่ที่มีการให้เช่าในรายใหญ่ ๆ นั้น เมื่อสิ้นสุดการเช่าแล้วจะขอ
ให้รัฐยุติการให้เช่า ยุติการต่อไปอนุญาตเสีย แล้วก็นำมาจัดสรรให้กับเกษตรกรผู้ไร้
ที่ทำกิน ซึ่งก็เป็นข้อยุติร่วมกันในเวลานั้นนะครับ ข้อเท็จจริงขออนุญาตเรียนท่าน
สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ผ่านท่านประธานฯ ว่าต้องขออนุญาตขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ตั้ง
กระทู้ถามนี้ เพราะว่าเป็นประเด็นที่สำคัญมากและเป็นประเด็นที่ทุกฝ่ายให้ความสนใจ
ขอเรียนว่าเรามีการบริหารราชการแผ่นดินมานานเต็มที และมีปัญหาในเรื่องที่ดินทำกิน
ใหญ่มาก ที่ดินส่วนใหญ่ปัจจุบันนี้กระจุกตัวอยู่คนบางกลุ่มนะครับ คนส่วนใหญ่
เกษตรกร เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ตั้งกระทู้ถามก่อนหน้านี้ก็ได้ระบุถึงจำนวน
คนถึง ๘ แสนครอบครัว ที่ไม่มีที่ดินทำกิน ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่มากของประเทศไทย
ในขณะที่ประเทศไทยเป็นประเทศการเกษตร และมีพื้นที่เวลานี้ที่สำรวจทราบได้ว่า
มีพื้นที่ที่หมดอายุการอนุญาตที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีขนาดการเช่า ๑,๐๐๐ ไร่ ขึ้นไป
ที่หมดอายุแล้ว ๖๑,๐๐๐ ไร่ ซึ่งมีผู้ใช้ประโยชน์เพียง ๖ ราย เท่ากับรายหนึ่ง ๑๐,๐๐๐
กว่าไร่ ในขณะที่คนอีก ๘ แสนกว่าคนไม่มีที่ดินทำกิน นี่คือการถกเถียง
ความเหลื่อมล้ำของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรมในอดีตที่ผ่านมา
ขอกราบเรียนว่านี่คือเป็นสิ่งที่ประเทศไทย โดยเฉพาะทุกฝ่ายจำเป็นต้องร่วมกัน
แก้ไขปัญหานี้เพื่อจะสร้างความสมดุลของการพัฒนาการ เพื่อจะทำให้ประชาชน
สามารถทำการผลิต มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ มีสถานภาพในฐานะที่ทำการผลิตบนพื้นที่
ของตัวเองในฐานะของเกษตรกรไทย ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าเวลานี้มีรายงาน
ว่า ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ โดยเฉพาะที่ชุมพร นครศรีธรรมราชและสุราษฎร์ธานีพบว่า

ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสัดส่วนของผู้ไร้ที่ทำกินมากที่สุดคือ ๑๘,๑๑๗ คน ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงสุดใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ข้อมูลนี้จะไม่สามารถได้มาจาก ขส.มก. ตำรวจ เมื่อปี ๒๕๔๔ นะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่ารัฐบาลนี้ได้ชูประเด็นเรื่อง ~~ของ~~ X ความเป็นธรรมของสังคม เรื่องของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นธรรม เรื่องของการแก้ไขปัญหาพี่น้องเกษตรกรคนยากคนจนทั้งหลาย เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแก้ไขปัญหานี้ให้ลุล่วง ที่ดินที่หมดอายุการอนุญาตแล้วก็ต้องยืนยัน เพื่อที่จะนำมาปฏิรูปสักครั้งหนึ่งให้กับเกษตรกรผู้ไร้ที่ทำกิน ซึ่งตรงนี้เป็นไปตามมติ ที่ประชุมร่วมกัน ๔ กระทรวง คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการคลัง ที่ได้มีมติ ร่วมกันว่า พื้นที่ที่หมดอายุการอนุญาตแล้วขอให้นำกลับคืนมาเพื่อจะนำมาจัดสรรใหม่ ให้กับเกษตรกรผู้ไร้ที่ทำกิน โดยให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งคณะกรรมการในจังหวัด ตนเองขึ้นมา เพื่อจะคัดกรองคุณสมบัติของเกษตรกรในพื้นที่นั้น ๆ เพื่อจะเข้าสู่ระบบ ในการจัดสรรที่ดินทำกินให้เป็นธรรม ให้ถูกต้องต่อไป จึงขอกราบเรียนให้ทราบ เบื้องต้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนันต์ คาโลดม ครับ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

นายอนันต์ ดาโลดม (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพครับ กระผมคิดว่าทางท่านรัฐมนตรีไม่ได้ตอบคำถามของกระผมเลยนะครับ X
 ท่านไปพูดถึงเรื่องหลักการ เรื่องวิธีการนะครับ แล้วก็ยังมีข้อเท็จจริงบางประการที่ท่าน X
 ไม่ได้ตอบก็คือว่า กระบวนการในเรื่องของการที่จะดำเนินการจัดเรื่องที่ดินให้แก่ราษฎร X
 นั้นเป็นประเด็นที่กระผมเห็นด้วย แต่กรณีที่เกิดขึ้นนั้นก็คือ การเข้าไปดำเนินการยึด X
 พื้นที่ของเอกชนที่มีการทำสัญญาเช่ากับรัฐบาลนะครับ ส่วนกระบวนการที่ว่าจะมีการ X
 หมดยุสัญญาเช่า หรือว่าจะไม่ต่อสัญญานั้นผมคิดว่าเป็นเรื่องของกระบวนการตาม X
 กฎหมาย ระเบียบที่เคยถือปฏิบัติ ในประเด็นที่กระผมเรียนถามข้อเท็จจริงนะครับ X
 จากแรงงานของทางจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากแรงงานของทางจังหวัดกระบี่ที่ได้ส่ง X
 ไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ X
 สิ่งแวดล้อม และ ฯพณฯ รองนายกฯ สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ มีความชัดเจนว่ามีการ X
 เข้าไปดำเนินการบุกรุกยึดเอาเป็นที่สวนปาล์มของเอกชนที่ทำการเช่าจากรัฐบาล X
 ซึ่งกระผมได้ตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่า กระบวนการดังกล่าวนั้นเป็นการ กระทำ X
 ที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ครับ นี่ก็คือประเด็นที่ผมอยากจะเรียนถาม และขอ X
 ถามว่า ถ้าหากว่าการกระทำดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้อง การที่เข้าไปยึดครองพื้นที่นั้น X
 รัฐบาลจะมีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างไร เพื่อที่จะให้มีกระบวนการตาม X
 กฎหมายนั้นให้ความคุ้มครองแก่ผู้ประกอบการที่ได้ดำเนินการมาในระยะเวลาหนึ่ง X
 แล้ว ส่วนกระบวนการจัดการครั้งต่อไปจะเป็นอย่างไรนั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องของปัญหา X
 ในระยะยาวที่ต้องแก้ไขอย่างเป็นระบบ ท่านประธานฯ ครับ ในเรื่องนี้กระผมได้มีการ X
 ศึกษามาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ เป็นต้นมา กระบวนการเคลื่อนไหวในการล่ารายชื่อที่จะให้ X
 มีการเรียกรื้อที่ดินทำกินนั้นดำเนินการมาตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๕ แล้วก็กลายมาเป็น X
 กระบวนการเคลื่อนไหวที่ใหญ่จนบานปลายมาถึงการเข้ายึดครองพื้นที่สวนปาล์ม X
 ของเอกชน กระผมขออนุญาตจะไม่พูดถึงรายละเอียด แต่จะกราบเรียนว่า ในขณะนี้ X
 การดำเนินการที่มีกลุ่มบุคคลเข้าไปยึดครองพื้นที่สวนปาล์ม กราบเรียนท่านประธานฯ X
 ว่าขณะนี้ทั้งหมด ๑๑ บริษัทนะครับ ท่านประธานฯ ครับ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคมนี้ X
 ทางรัฐบาลนะครับ ผมได้กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คือ X

ท่านรัฐมนตรีวันมูหะมัดนอร์ มะทา กับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ คือท่านรัฐมนตรีเนวิน ชิดชอบ ~~นะครับ~~ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ว่าปัญหา ~~X~~
ที่เกิดขึ้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดกระบี่นั้นบานปลายลุกลามไปใหญ่โต และท่าน
ก็ได้บอกว่าท่านจะลงไปจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ~~นะครับ~~ ปรากฏว่า ~~X~~
ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ไม่ได้ลงไป ~~นะครับ~~ ท่านได้มอบให้ทางผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการ ~~X~~
กระทรวงมหาดไทย คือท่านวีระ มุสิกพงศ์ กับท่านปลัดกระทรวงมหาดไทย ก็คือ
ท่านเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช ลงไป ~~นะครับ~~ ก็ปรากฏว่า ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหา
ในการเข้าไปยึดครองพื้นที่สวนปาล์มของกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้ เท่านั้นยังไม่พอ ~~ครับ~~ ~~X~~
ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ ในช่วงระยะเวลาหลังจากที่ทางผู้ช่วยรัฐมนตรีลงไปแล้ว ~~นะครับ~~ ~~X~~
ปรากฏว่า ในช่วงต่อมาก็ได้มีกระบวนการเข้ายึดครองพื้นที่เพิ่มเติมอีก ~~ครับ~~
ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ ปรากฏว่ามีการเข้ายึดครองพื้นที่ตั้งแต่ต้นเดือนกันยายน จนถึง
วันที่ ๕ กันยายน ~~ครับ~~ ก็ได้มีการเข้าไปยึดครองพื้นที่สวนปาล์มอีกหลายแห่งในจังหวัด
สุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าเป็นปัญหาที่เบื้องต้นต้องแก้ไข
ส่วนนโยบายระยะยาวจะเป็นอย่างไรนั้นผมถือว่าเป็นเรื่องที่เห็นด้วยกับการดำเนินการ
ดังนั้น ผมขอตั้งคำถามและมีข้อคิดเห็นกราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อเสนอต่อ
ท่านรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ประการแรกครับผมขอคำตอบว่ารัฐบาลจะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้านี้ได้อย่างไร และเมื่อไร ในกรณีที่มีกลุ่มบุคคลเข้าไปยึดครองสวนป่าล้มของเอกชนที่ยังคงมีอยู่ ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ประกอบการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ สวนถูกปิดเหมือนคนงานไม่มีงานทำครับท่านประธานฯ ครับ ไม่มีรายได้ ท่านประธานฯ ทราบไหมครับว่า ลูกหลานของคนงานที่ได้รับสวัสดิการจากการจัดรถรับส่งนักเรียนไปโรงเรียนขณะนี้ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ ปัญหาคนว่างงานเกิดขึ้นจากที่เป็นคนงานของบริษัทที่ทำสวนป่าล้มอยู่ในขณะนี้

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องราวที่บ้านปลายไปใหญ่ขณะนี้ ปัญหากระทบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ท่านประธานฯ ครับ กงสุลใหญ่ของมาเลเซียประจำจังหวัดสงขลาได้ทำหนังสือถึงท่านผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีและผู้บัญชาการกองกำกับการตำรวจภูธรภาค ๘ ขอทราบถึงเหตุผลและเรื่องราวที่เกิดขึ้นในกรณีนี้ ถ้ากลุ่มบุคคลเข้าไปยึดสวนป่าล้ม ซึ่งมี ๒ ราย ~~ครับ~~ ที่เป็นผู้เช่าที่เป็นคนมาเลเซีย X ท่านประธานฯ ครับ ตรงนี้ต้องขออนุญาตแยกแยะ ~~ครับ~~ ว่า เราพูดถึงเรื่องของการที่เขา X ได้เข้ามาถูกต้องนะครับ อนุญาตให้เช่าแล้ว ส่วนจะเป็นคนต่างชาตินั้นเป็นอีกประเด็นหนึ่งนะครับ ได้ทำหนังสือถึง และผมทราบว่าขณะนี้ท่านอัครราชทูตประเทศมาเลเซียประจำประเทศไทยกำลังที่จะมีการติดต่อกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอยู่ เพื่อที่จะขอทราบถึงการที่ผู้ดำเนินธุรกิจนั้น จะได้รับการคุ้มครองด้านกฎหมายจากรัฐบาลไทยอย่างไร นี่เป็นประการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องบานปลายไปใหญ่โตแล้วครับท่านประธานฯ

ในประการที่ ๓ ปราบปรามการณืที่ผมขออนุญาตเป็นประเด็นที่กราบเรียนก็คือว่า ผมเป็นห่วงครับท่านประธานฯ ~~ครับ~~ เพราะเกิดที่บ้านผม จังหวัดสุราษฎร์ธานี X จังหวัดกระบี่นั้น เรามีปัญหาเรื่องของการต่อสู้ ในเรื่องของความคิดเห็นทางการเมืองมายาวนาน ๑๐ กว่าปี จนสงครามนั้นสงบลง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ราษฎร ประชาชนได้เริ่มมีการทำมาหากินอย่างปกติมาเกือบ ๒๐ ปี เหตุการณ์ในการชุมนุมยึดพื้นที่ดังกล่าวนี้ ~~ครับ~~ ถึงแม้ว่าจะเป็นความคิดว่าต้องการยึดพื้นที่ให้ราษฎรทำกิน แต่ไม่ใช่วิธีการแบบนี้ X กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าท่านรัฐมนตรีจะบอกว่า ~~ครับ~~ ไม่มีปัญหาเกิดขึ้น ไม่ได้ครับท่าน X เอกสารที่ในมือผมเต็มไปด้วยหมคเลยครับ ข้อมูลต่าง ๆ และกระผมได้ทำหนังสือเรื่องนี้

ถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ส่งถึงท่านผ่านท่านเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ท่านชงยุทธ
 ดิยะไพรัช เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๖ ผมทำเพื่ออะไรครับ ก็เพื่อต้องการเห็นความสงบ X
 เรียบร้อยเกิดขึ้น ไม่ต้องการเหตุการณ์บานปลายไปมากมายจนควบคุมไม่ได้ ประเด็นที่ผม
 เป็นห่วงมีอยู่ ๒ ข้อ ก็คือการที่ชาวบ้านจากต่างถิ่น ท่านประธานฯ ครับ ราษฎรที่ไป X
 เข้ายึดครองพื้นที่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีนะครับ ส่วนใหญ่ไปจากจังหวัดอื่นครับ
 ท่านประธานฯ เพราะว่าชาวสุราษฎร์ฯ เองนะครับ ^{ซึ่ง} ไม่มีปัญหาอย่างที่รัฐมนตรีได้เรียน X X
 นะครับว่า มีผู้ที่ไร่ที่ทำกิน ๑๐,๐๐๐ กว่ารายนั้นนะครับ แต่เขาต้องการที่จะได้มา X
 ด้วยความสงบครับ ไม่ต้องการในการที่จะยึดครองพื้นที่โดยไม่ถูกกฎหมาย การที่มีชาวบ้าน
 จากต่างถิ่น ไปชุมนุมบุกรุกพื้นที่สวนปาล์มในจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือกระบี่นั้น อาจจะไป
 เกิดความขัดแย้งกับชาวบ้านในพื้นที่ได้ เพราะชาวบ้านในพื้นที่อาจจะรู้สึกว่าเป็นที่ดั่งกล่าว
 นั้นนะครับ ควรเป็นสิทธิของตนเองไม่ใช่ของคนต่างถิ่น อาจจะนำไปสู่ความขัดแย้ง X
 หรือนำไปสู่ความรุนแรงได้ เพราะรัฐบาลเพิกเฉยต่อการแก้ไข้ปัญหา เหมือนกับยั่วยุครับ
 ให้ราษฎรต้องเผชิญหน้ากัน ในผลของการโฆษณาชวนเชื่อ ท่านประธานฯ ครับ
 ที่ผมกราบเรียนกระบวนการให้ไปเซ็นชื่อนั้นนะครับมีมานานนะครับ แล้วก็ไปทำที่บ้านผม X X
 ด้วยท่านประธานฯ มีการล่าลายเซ็นกันที่วัดประดิษฐาราม ตำบลเคียนซา อำเภอกะเปอร์
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัดนี้ท่านครับ ผมเป็นโยมอุปฐากอยู่ครับ เจ้าอาวาสก็เป็นห่วงว่า
 จะเกิดปัญหาขึ้นมา นับเป็น ๑,๐๐๐ คน การที่ไปชักชวนให้มาลงชื่อ บอกว่า ผู้มาลงรายชื่อนั้น
 จะต้องเป็นสมาชิกเครือข่ายได้รับที่ดินทำกินคนละ ๒๕ ไร่ จนทำให้เกิดความสับสน
 มีการบุกรุกพื้นที่สวนปาล์มของเอกชนหรือพื้นที่ป่าอย่างกว้างขวางลุกลามจนไม่สามารถ
 ควบคุมได้ -----

ท่านประธานฯ ครับ จังหวัดสุราษฎร์ธานีเหตุการณ์อย่างนี้ไม่เคยเกิดมานานแล้ว วันนี้ กลไกวิธีการบริหารที่ท่านรัฐมนตรีได้ต่อว่า ต้องการให้เกิดความสงบ ต้องการจัดสรร ความเป็นธรรมนั้น ท่านจะต้องดูแลกฎหมายด้วย ความเป็นธรรมจะอยู่ภายใต้หลัก กฎหมาย ความเป็นธรรมที่ให้แก่ทุกฝ่ายครับ ตามมาตรา ๓๐ แห่งรัฐธรรมนูญ ราชอาณาจักรไทยนั้น “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตาม กฎหมาย” ท่านกำลังดำเนินการอย่างไรครับ

ผมกราบเรียน ในข้อสุดท้ายครับ ในประเด็นที่ผมขอเสนอแนะด้วยครับว่า ในประการแรก โดยหลักการท่านประธานฯ ครับ ผมเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่งเลยในเรื่องของ การจัดที่ดินทำกินให้กับผู้ไร้ที่ดินทำกิน คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ที่กระผมเคยเป็นประธานอยู่นั้น เราได้ต่อสู้เรื่องนี้มา โดยตลอด ข้อเสนอของ คณะกรรมการก็ได้มีการพูดถึงเรื่องที่ดินทำกินในสุราษฎร์ธานีว่า ถ้าสัญญาเช่าหมด ก็ควรจะยุติและดำเนินการจัดสรร แต่ก็เป็นไปได้ตามกระบวนการของกฎหมาย และก็อย่าทำ เฉพาะที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือจังหวัดกระบี่ท่านประธานฯ จะต้องทำทั่วประเทศ พื้นที่ เช่า ไม่ใช่มีเฉพาะ ๒ จังหวัดท่านประธานฯ ครับ อำเภอฝาง อำเภอชัยบุรี แม่เอย จังหวัด เชียงใหม่กำลังจะระอุเป็นไฟอีกแล้ว สวนป่าอีกมากมายที่มีการดำเนินการเช่าจากรัฐบาล อยู่ ท่านจะต้องมาทำด้วย ท่านอย่าเลือกปฏิบัติ อย่าทำแต่เฉพาะบ้านผม ไม่ใช่อย่างนั้น มีการกระทำเกิดขึ้นได้อย่างไรครับ นอกจากนั้นแล้วราษฎรที่ไร้ที่ดินทำกินที่ต้องการ พื้นที่การเกษตรที่มากกว่า ๘ แสนกว่ารายนั้น ก็จะต้องได้รับการดูแลให้อย่างเป็นระบบ แล้วก็เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายด้วย

ประการสุดท้ายครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ ครับว่า ผมเห็น เรื่องนี้ กระผมได้เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มาแล้วว่า เรื่องของ การจัดที่ดินทำกินให้แก่ราษฎร ผู้ไร้ที่ดินทำกินนั้น ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้โดย หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเด็ดขาดเลยครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นมานั้น สับสนอลหม่าน แล้วก็ กลายเป็นเงื่อนไขในทางการเมืองตลอดระยะเวลา ดังนั้นจึงขอเสนอครับว่า เรื่องของ การจัดที่ดินทำกินให้แก่ผู้ยากไร้นั้นจะต้องจัดทำเป็นวาระแห่งชาติครับท่าน เป็นเรื่องใหญ่ มากครับ ดังนั้นจึงขอเสนอกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่าน ไปยังท่านรัฐมนตรีว่า กระผม

เห็นด้วยในหลักการ เห็นใจราษฎรผู้ยากไร้ที่ต้องการที่ดินทำกิน แต่จะต้องทำให้เป็น
วาระแห่งชาติ โดยที่มี ๑๗ หน่วยงาน รัฐมนตรีเป็นประธาน และมาดูแลเรื่องนี้เอง จึงจะสามารถ
แก้ไขได้ กระผมขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ขออนุญาตใช้เวลาสภาแห่งนี้สักเล็กน้อยเพื่อจะได้ชี้แจง
ถึงข้อเท็จจริงแล้วก็ปัญหาบางประการจะได้เข้าใจตรงกัน ก็คือเรื่องการแก้ไขปัญหาที่ดิน
ของชาตินั้นเป็นวาระแห่งชาติแล้ว มติ ครม. เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน โดยท่านนายกรัฐมนตรี
ได้กรุณาจะเป็นประธานเองในการทำแผนปฏิบัติการ ๖ แผนงาน เพื่อต้องการเห็น
การกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม ทำให้ที่ดินไม่กระจุกตัวและที่ดินต้องไม่ใช่
สินค้าที่จะรอกการปั่นราคาแบบในอดีต ที่ดินจะต้องเป็นปัจจัยในการผลิตเพื่อจะต้องเสริม
ศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติในระยะยาวต่อไป ซึ่งในอดีตไม่เคย
มีการทำมาก่อน เมื่อวานขึ้นนี้ก็ได้นำวาระนี้หารือกันในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ผมได้เสนอ
ว่า ภายในเดือนตุลาคมนี้กระทรวงต่าง ๆ ซึ่งรับแผนปฏิบัติการ ไป ๖ แผน ขอให้เร่งรีบทำ
ให้เสร็จสิ้นเพื่อท่านนายกรัฐมนตรีจะได้มานั่งเป็นประธานในที่ประชุมเชิงปฏิบัติการ
เพื่อจะดูแผนปฏิบัติการไม่ว่าเรื่องการประกาศคุ้มครองพื้นที่การเกษตร ไม่ว่าเรื่องของ
การคุ้มครองเรื่องการโซนนิ่ง (Zoning) ที่ดิน ไม่ว่าเรื่องของการใช้อัตราภาษีก้าวหน้าเพื่อเกิด
การกระจายที่ดินอย่างเป็นธรรม ไม่ว่าเรื่องระบบฐานข้อมูลที่ดินทั่วประเทศ ซึ่งเวลานี้สับสน
มาก ทั้งหมดนี้ก็ยืนยันได้ว่า การแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินรัฐบาลถือเป็นวาระแห่งชาติ
และเป็นเรื่องใหญ่ที่จะต้องแก้ไขให้ได้ ส่วนเรื่องที่มีประเด็นผู้ที่กระทำผิดกฎหมายในพื้นที่
ที่บุกรุก ขอรายเรียนว่า สถานภาพพื้นที่ดังกล่าว นั้น เป็นพื้นที่ของรัฐ โดยสมบูรณ์ เนื่องจาก
ว่าภาระการอนุญาตหมดสิ้น เพราะฉะนั้นผู้บุกรุกนั้นก็ถือการบุกรุกที่ของรัฐ เวลานี้ได้มี
หลายคดี ซึ่งท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดก่อนหน้านี้นี้หลายเดือนเคย โทร. มาหารือผมว่า

หากว่ามีผู้กระทำผิดกฎหมายดำเนินการอย่างไร ผมว่าบังคับใช้กฎหมายเข้มงวดเลย ไม่มีการละเว้น เรื่องการแก้ไขปัญหาก็เรื่องการแก้ไขปัญหา เรื่องของคนทำผิดกฎหมายอีกกรณีหนึ่งเราต้องการเห็นสังคมสงบ การแก้ไขปัญหาแก้ไขด้วยความเรียบร้อย

มีอยู่ประเด็นหนึ่งที่ยากจะขอกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ว่า รัฐบาลนี้ต้องการแก้ไขปัญหาคอนกนจนด้วยความเมตตาธรรม ให้โอกาส แต่ว่ามีกติกามีกรอบ พรุ่งนี้ผมจะลงไปจังหวัดกระบี่ เมื่อวานนี้ได้หารือกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่กระทรวงมหาดไทย เพื่อจะวางแนวทางในการทำงานร่วมกัน เพื่อจะลงไปคลี่คลายสถานการณ์ซึ่งทราบอยู่ว่า มีความสับสนตามลำดับ เพราะฉะนั้นไม่ได้ปิดความรับผิดชอบ พรุ่งนี้ผมจะลงไปพบปะกับผู้ที่กำลังเป็นประเด็นปัญหาอยู่ที่จังหวัดกระบี่และที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการขอเชิญมาพบกันในที่เดียวกัน ที่สำคัญคือผมเชื่อมั่นว่าประเทศนี้เป็นประเทศเอกราช มีอิสระในการดำเนินนโยบายภายในประเทศของเราเอง -----

เพราะฉะนั้นคนที่มาเข้าไม่ว่าไทยหรือต่างชาติต้องรู้จักกาในการอนุญาตว่าหมดอนุญาตแล้ว ก็คือหมดอนุญาตเป็นสิทธิของรัฐบาลไทยที่จะต่ออนุญาตให้หรือไม่ต่อ ไม่มีหน้าที่ที่จะมา แทรกแซงนโยบายว่าต้องต่อใบอนุญาต ที่สำคัญคือผมเองมั่นใจว่าผมเอาใจช่วยคนไทย โดยเฉพาะคนยากไร้ที่เป็นประชาชนไทย ผมไม่เคยเอาใจช่วยพ่อค้าต่างชาติ เพราะฉะนั้น การแก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ยืนยันได้ว่าเราจะแก้ไขปัญหาโดยจุดยืนด้วยสภาพปัญหาที่เป็น ข้อเท็จจริงของประเทศไทยเอง เพื่อจะหาทางออกให้กับประเทศไทยเอง เพื่อจะวางแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ระยะยาวของที่ดินทำกินให้กับคนไทยเอง เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียน ท่านผู้ทรงเกียรติทั้งหลายครับว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินต่าง ๆ เหล่านี้ต้องเป็นวาระ แห่งชาติและก็เฉพาะที่สุราษฎร์ธานีและที่กระบี่นั้นผมจะลงไปด้วยตัวเอง หากว่าท่าน สมาชิกฯ ซึ่งเป็นผู้แทนจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะไปพร้อมผมก็ยินดี เพื่อที่จะไปปรับทราบ แนวทางในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหา ทุกคนต้องมีระเบียบ บ้านเมืองจะต้องมี กฎเกณฑ์ มีกติกา ขอเรียนให้ทราบครับ ส่วนเรื่องที่ไม่ต้องทำที่ปักยได้ก่อนนะครับ ขอเรียนว่าจากสถิติการอนุญาตใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมนั้น ที่ภาคใต้มีมากที่สุด ไม่มี ภาคไหนที่อนุญาตให้เช่ารายละ ๒๐,๐๐๐ ไร่เลย มีเฉพาะที่ภาคใต้ อาจจะมีการทำสวนป่า ที่จังหวัดฉะเชิงเทราที่แปดริ้วบ้าง แต่นั่นเป็นการทำสวนป่า การใช้ที่ดินป่าไม้สมบูรณ์เพื่อ เปิดหน้าดินเพื่อทำการผลิตภาคการเกษตรเท่ากับว่าเราสูญเสียสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ไปนะครับ เพื่อที่จะให้เป็นผลิตผลการเกษตรขึ้นมา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องคิดด้วยความ รอบคอบมาก แล้วก็การใช้ประโยชน์พื้นที่จำนวนมาก ๆ เป็นหลาย ๆ หมื่น ไร่ นั้น มีภาคใต้ ที่มากที่สุด สรุปแล้วปัญหาที่ภาคใต้ก็คือเป็นภาคที่แคบมีภูเขาอยู่ตรงกลาง มีพื้นที่ทำกินซึ่ง เป็นที่ราบน้อยมาก เพราะฉะนั้นยังให้รายใหญ่ ๆ เช่ามากใช้ประโยชน์มาก เกษตรกร รายย่อยยังไม่มีโอกาสได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินมากขึ้นเป็นเงาตามตัว เพราะฉะนั้นปัญหา ภาคใต้จึงเป็นปัญหาที่หนักหน่วงที่วิกฤตมากกว่าทุกภาค จึงขอกราบเรียนว่าจากสถานการณ์ ที่ปรากฏดำรงอยู่ปัจจุบันนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการแก้ไขปัญหาด้านสถานการณ์ ระดับหนึ่งและการวางแผนระดับชาติเพื่อจะวางแนวทางระยะยาวอีกระดับหนึ่ง จึงขอ กราบเรียนให้ทราบเพิ่มเติมครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมจะขออนุญาตเรียนท่านรัฐมนตรีนิดหนึ่งนะครับ เพราะเรื่องนี้กระผมจับมาตลอดตอนเป็นกรรมการให้ท่านเป็นแนวทางในการจัดการต่อไปท่านประธานฯ ครับ สัก ๒ นาทีท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ ขอสั้นที่สุดนะครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ส.ว. กรุงเทพมหานคร ในเรื่องที่ดินของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เช่าทำสวนปาล์มนะครับ เป็นที่ของกรมธนารักษ์ แต่กระทรวงเกษตรฯ เอาไปทำสัญญาเช่าให้ผู้ประกอบการครับ แล้วช่วงนั้นเป็นปี ๒๕๓๓ ประชาชนร้องเรียนขึ้นมาผมเป็นคนไปจับเอง เพราะว่าผู้เช่าทำเกินกว่าจำนวนที่เช่าแล้วก็ทำการตรวจสอบแล้วปรากฏว่าเป็นที่ดินของกรมธนารักษ์ แล้วกระทรวงเกษตรฯ เอาไปให้เช่า ขอท่านรัฐมนตรีดำเนินการกับข้าราชการที่ทุจริตเอาที่ดินแปลงนี้ไปให้เช่าด้วย แล้วเมื่อหมดสัญญาแล้วท่านไปตรวจสอบว่าเช่ากี่ไร่ ทำไปกี่ไร่ เป็นเงื่อนไขที่ผิดสัญญา ท่านสามารถบอกเลิกไม่ต่อสัญญาได้เลยท่านประธานฯ ครับ แล้วอีกประการหนึ่งที่ดินนี้เช่าเท่าไร ราคา ๑ ไร่ ต่อ ๒๐ บาทต่อปีท่านครับ แล้วผมก็ชี้ให้เห็นด้วยว่าถูกเหลือเกิน ทำกันแล้วก็การตั้งบริษัทขึ้นมา บริษัทต่างชาติเอาคนไทยที่ไม่รู้ห้วนอนปลายดินเลย เอามาถือหุ้นด้วย แล้วก็จับไปแล้วครับ ช่วงนั้นก็จับไปด้วยครับ ให้ถือหุ้น ๕๑ ถึง ๔๕ ครับ ท่านประธานฯ ครับ อันนี้ก็กราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อรัฐมนตรีจะได้เป็นแนวทางในการดำเนินการต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เรายังมีกระทู้เหลืออยู่ ๔ กระทู้ครับ เป็นกระทู้ซึ่ง ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงนะครับ เชิญครับ

นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขออนุญาตครับ

ขอแก้สิ่งผิดพลาดเล็กน้อยครับก็คือ ค่าธรรมเนียมการอนุญาต ๒๐ บาทต่อครั้ง ไม่ว่าจะ ๑๕ ปี หรือ ๓๐ ปี ไม่ใช่ต่อปีนะครับ ๒๐ บาทต่อ ๑๕ ปีนะครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาต ท่านประธานฯ ครับ ท่านรัฐมนตรีเข้าใจผิดครับ ราคาเช่าที่ดินครับ ๒๐ บาทต่อไร่ต่อปี ครับท่านประธานฯ อันนี้ผมเรียนว่าค่าเช่าถูกเหลือเกิน ราคาเช่า ๒๐ บาทต่อไร่ต่อปีครับ ท่านประธานฯ ครับ

นายอนันต์ คาโคม (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานฯ ผมขออนุญาต นะครับ เพราะว่ารู้อีกขณะนั้นจะเป็นความเข้าใจผิดนะครับ คือประเด็นเรื่องนี้ก็คือเรื่องของการดำเนินการตามกฎหมาย เรื่องของการบุกรุกพื้นที่นะครับ ส่วนประเด็นในเรื่องของ หลักเกณฑ์หลักการนั้นนะครับ กระผมกราบเรียนท่านประธานฯ ไว้แบบนี้ครับว่า ทางคณะกรรมการได้มีการศึกษาเรื่องนี้เรื่องการเช่าพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ เห็นว่ามีปัญหาอยู่ ๓ ประการ

ประการแรก ในการดำเนินการเช่า ถ้าจะให้มีการเช่าต่อไปจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องราคาเช่าและจำนวนพื้นที่ที่จะให้เช่าต่อราย

ประการที่ ๒ ก็คือคณะกรรมการเห็นด้วยว่า ถ้าหมดสัญญาเช่าให้ยุติการเช่า เพื่อที่จะดำเนินการในการที่จะเอาที่ดินนั้นมาดำเนินการต่อไป

ประการที่ ๓ ก็คือว่าไม่ควรที่จะให้มีการเช่าพื้นที่ใหญ่อย่างนี้อีกต่อไป นะครับ นี่ก็ประเด็นที่ได้มีการดำเนินการในส่วนของคณะกรรมการที่ผ่านมานั้นแล้วจะเกิดความเข้าใจผิดว่า กระผมเสนอกระทู้ขึ้นมาเพื่อที่จะปกป้องนายทุน แต่เป็นเรื่องของการดำเนินการที่ไม่ถูกกฎหมายในส่วนของกรมการปกครองพื้นที่ที่มีการเช่าโดยเอกชน ผมขอกราบเรียนครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จบกระทู้ของท่านแล้วนะครับ เหลืออีก ๔ กระทู้ เป็นกระทู้ซึ่งมีสาระสำคัญคล้าย ๆ กัน ซึ่งจะอนุญาตให้ผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามต่อเนื่องกันไปทั้ง ๔ กระทู้ จบแล้วทางท่านรัฐมนตรีจะเป็นผู้ตอบคำถามรวมทั้ง ๔ กระทู้ทีเดียว

ลำดับแรก เป็นกระทู้ เรื่อง การจ่ายค่าทดแทนที่ดินของราษฎรที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ของท่าน ส.ว. สนิท จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี

(สำเนา)

วันที่ ๕๒/๒๕๔๖ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทู้ถามที่ ๒๕๕

วุฒิสภา

๒๘ เมษายน ๒๕๔๖

เรื่อง การจ่ายค่าทดแทนที่ดินของราษฎรที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถาถามนายรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ด้วยราษฎรในหลายท้องที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องของการจ่ายค่าทดแทนที่ดินเพื่อสร้างทางหลวงสายต่าง ๆ จากการดำเนินการของกรมทางหลวง พบว่าการจ่ายค่าทดแทนกรณีเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกเวนคืน เป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งบางรายถึงกับไม่มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย การจ่ายเงินค่าทดแทนที่ไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนจึงไม่เพียงพอสำหรับการหาที่อยู่อาศัย และที่ดินทำกินแห่งอื่นต่อไป จึงมีการอุทธรณ์ค่าทดแทนที่ดินมากถึงร้อยละ ๘๐ - ๙๐ เปอร์เซนต์ สาเหตุเกิดจากการกำหนดราคาค่าทดแทนในอัตราขั้นต่ำและไม่เป็นธรรม โดยไม่มีการนำเอาราคาซื้อขายตามท้องตลาดซึ่งมีอยู่ในวันหรือก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกามาใช้บังคับพิจารณา และนำเอาราคาประเมินทุนทรัพย์ของสำนักงานที่ดิน เนื่องจากเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาซื้อขายกันตามท้องตลาดเพื่อให้มีการอุทธรณ์ค่าทดแทนต่อไป โดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมักจะเสนอเพื่อขอเรียกปรับส่วนแบ่งจากจำนวนค่าทดแทนที่เพิ่มขึ้น

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ มาตรา ๒๕ “ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่พอใจในราคาของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๕ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาหรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนั้น ภายในหกสิบวันนับแต่ได้รับหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทนดังกล่าว” ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนยังไม่พอใจในคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี หรือในกรณีที่รัฐมนตรีมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วแต่กรณี จึงขอเรียนถามว่า

(โปรดพลิก)

๑. รัฐบาลมีมาตรการหรือแนวทางในการตรวจสอบการทุจริต คอร์รัปชันในเรื่องการจ่ายค่าทดแทนที่ดินให้แก่ราษฎรหรือไม่ อย่างไร

๒. กรณีรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกามีได้วินิจฉัยอุทธรณ์ภายในกำหนดจะมีมาตรการในการแก้ไขอย่างไร

๓. เมื่อรัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ต้องดำเนินการจ่ายเงินให้ราษฎรภายในกี่วัน ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สนิท จันทรวงศ์

(นายสนิท จันทรวงศ์)

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีย์ สิ้นชวานวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักงานการประชุม

ศิริ พิมพ์

อรุณ ทาน

(สำเนา)

รับที่ ๕๗/๒๕๔๖ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทู้ถามที่ ๒๕๖

วุฒิสภา

๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง การจ่ายค่าทดแทนที่ดินของราษฎรที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ตามนายกรัฐมนตรี้ ดังต่อไปนี้

ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๕ วรรคสอง “การกำหนดค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดให้เป็นอย่างเป็นธรรมโดยคำนึงถึงราคาซื้อขายกันตามปกติ การได้มาสภาพ และที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ และความเสียหายของผู้ถูกเวนคืน” กับพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ มาตรา ๒๑ ส่วนมีหลักเกณฑ์ให้นำราคาที่ดินที่ซื้อขายกันในท้องตลาดมาใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดราคาค่าทดแทน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกเวนคืน และสังคม

เท่าที่ทราบมาพบว่า มีประชาชนเป็นจำนวนมากได้รับความเดือดร้อนจากการที่ดินถูกเวนคืน เพื่อดำเนินการสร้างทางหลวงแผ่นดินที่ดี เพื่อปกเสาในการเดินสายไฟฟ้าแรงสูงพาดผ่านก็ดี ส่วนหนึ่งพบว่าเป็นความบกพร่องของทางหน่วยงานราชการที่ดำเนินการ โดยปราศจากความระมัดระวังในการตรวจสอบพื้นที่ที่จะดำเนินการเวนคืนให้ถูกต้องตรงกันกับสภาพพื้นที่ตามข้อเท็จจริง ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับประชาชนผู้ถูกเวนคืน และไม่ปรากฏว่ามีการเผยแพร่เอกสารเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการโต้แย้งหรืออุทธรณ์ค่าทดแทนตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางการปกครอง ทำให้ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ จึงทำให้ประชาชนโดยส่วนใหญ่ไม่สามารถไปใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อหน่วยงานราชการหรือการใช้สิทธิในทางศาล

อีกทั้งยังพบว่าในหลายท้องที่ได้ให้นำเอาราคาประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมของที่ดินมาใช้ในการกำหนดราคาค่าทดแทน ซึ่งเป็นที่ทราบคืออยู่แล้วว่าราคาประเมินทุนทรัพย์ของสำนักงานที่ดินดังกล่าวเป็นการกำหนดราคาขั้นต่ำ เพื่อเอื้อประโยชน์ในการเสียภาษีของประชาชน จึงขอเรียนถามว่า

(โปรดพลิก)

LIART

๑. รัฐบาลมีแนวทางแก้ไขหรือปรับปรุงวิธีปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยราชการที่ทำการ
เวนคืน เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมกับประชาชนอย่างไร

๒. รัฐบาลมีแนวทางในการช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนในกรณีที่ไม่สามารถใช้
สิทธิทางศาลได้อย่างไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปรีชา ปิตานนท์

(นายปรีชา ปิตานนท์)

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดจันทบุรี

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีย์ สิ้นชวานวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักการประชุม

ห้อง
อัมภกมล พิมพ์
ทาน

(สำเนา)

วันที่ ๕๕/๒๕๔๖ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทู้ถามที่ ๒๕๗

วุฒิสภา

๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ความเสียหายของรัฐจากกรณีการเวนคืนที่ดินเพื่อประโยชน์สาธารณะ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถาพนายกรัฐมนตรี้ ดังต่อไปนี้

จากที่ได้รับการร้องเรียนและที่ได้ดำเนินการตรวจสอบกรณีปัญหาการเวนคืนที่ดินเพื่อสาธารณประโยชน์ และความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาตินั้น มักเกิดปัญหาในเรื่องของการจ่ายค่าทดแทนที่ดินแก่ประชาชน โดยประชาชนได้รับความไม่เป็นธรรมจากการกำหนดราคาเบื้องต้นในอัตราที่ต่ำกว่าราคาซื้อขายที่มีอยู่ในท้องตลาดตามที่กฎหมายกำหนด และเมื่อดำเนินการตรวจสอบแล้วพบว่า หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องมักกล่าวอ้างเสมอมาว่า “จากการตรวจสอบแล้วไม่พบว่ามีราคาซื้อขายในท้องตลาดที่สูงกว่าราคาประเมินทุนทรัพย์การจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมของสำนักงานที่ดิน...” และเอกสารการซื้อขายที่ดินดังกล่าว เกิดขึ้นในเวลาไล่เลี่ยกับการประกาศพระราชกฤษฎีกา หรือพระราชบัญญัตินั้น ๆ เมื่อได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ควรที่จะนำมาใช้ในการพิจารณาหรือใช้ประกอบการพิจารณาได้ แต่ปรากฏว่าทางคณะกรรมการมิได้นำมาใช้ในการพิจารณาเลย ก่อให้เกิดการร้องเรียนหรืออุทธรณ์ในกรณีดังกล่าวเป็นจำนวนมาก การเวนคืนเพื่อประโยชน์สาธารณะต้องหยุดชะงักไม่สามารถจะดำเนินการต่อหรือต้องกินระยะเวลานานขึ้น อีกทั้งกรณีดังกล่าวเมื่อประชาชนผู้ถูกเวนคืนไม่พอใจในอัตราที่กำหนดดังกล่าวและได้นำคดีขึ้นสู่ศาลซึ่งต้องใช้เวลานาน และหากศาลได้พิพากษาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจ่ายค่าทดแทนที่ดินเพิ่มแก่ประชาชนหรือผู้ถูกเวนคืนที่ดินดังกล่าว จำเป็นอยู่ที่หน่วยงานนั้น ๆ จะต้องดำเนินการหรือปฏิบัติตามคำพิพากษา พร้อมทั้งต้องจ่ายดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาในการดำเนินคดีที่ผ่านมาด้วย ทำให้รัฐต้องสูญเสียเงินไปโดยเปล่าประโยชน์ จึงขอเรียนถามว่า

(โปรดพลิก)

๑. รัฐบาลมีแนวทางแก้ไขปัญหากรณีการพิจารณาค่าทดแทนความที่กล่าวมาอย่างไร
๒. รัฐบาลสามารถกำหนดกฎเกณฑ์การนำราคาซื้อขายที่ดินตามท้องตลาดมาใช้ในการพิจารณาค่าทดแทนราคาเบื้องต้นอย่างไร เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้หรือไม่
๓. จากปัญหาตามที่ได้กล่าวมา ทำให้รัฐต้องสูญเสียเงินและภาษีของประชาชนเป็นจำนวนมาก รัฐบาลได้มีนโยบายหรือแนวทางในการแก้ไขเพื่อมิให้เกิดความเสียหายในกรณีดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) จิโรจน์ โชติพันธ์
(นายจิโรจน์ โชติพันธ์)
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีย์ สินธวานุวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระตุ้ถาม
สำนักการประชุม

ผดิสร พิมพ์
ผู้พิมพ์งาน

(สำเนา)

รับที่ ๕๖/๒๕๔๖ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กระทู้ถามที่ ๒๕๘

วุฒิสภา

๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสำรวจที่ดินเพื่อการเวนคืนที่ดินได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถาปนายนกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

จากการที่มีการเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายต่าง ๆ ในหลายท้องที่ตามพระราชกฤษฎีกาหรือตามพระราชบัญญัตินั้น จากการสำรวจและตรวจสอบพบว่าส่วนใหญ่เป็นกรณีที่เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนเป็นจำนวนมาก สาเหตุเกิดจากการสำรวจพื้นที่และการกำหนดราคาเบื้องต้น โดยปราศจากความระมัดระวัง หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาหรือพระราชบัญญัติฉบับนั้น ๆ ซึ่งตามกฎหมายแล้วก่อนที่จะได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาหรือพระราชบัญญัตินั้น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือดูแลต้องดำเนินการสำรวจพื้นที่ที่จะขอเวนคืนก่อนที่จะขอออกพระราชกฤษฎีกาหรือพระราชบัญญัติเท่ากับว่า ได้มีการสำรวจแล้วถึงสองครั้งด้วยกัน

ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสำรวจได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ มิได้ออกสำรวจตรวจสอบพื้นที่ด้วยตนเองตามที่กฎหมายได้กำหนด และโดยทั่วไปแล้วปรากฏว่าหน่วยงานราชการได้ทำการจ้างบริษัทเอกชนเข้าดำเนินการแทน ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ในพื้นที่โดยตรงและมีเจ้าหน้าที่พนักงานรังวัดที่ดินในท้องที่ อีกทั้งเจ้าหน้าที่เองมิได้ร่วมสำรวจตรวจสอบด้วย ข้อเท็จจริงในแบบพิมพ์แผนผังประกอบการพิจารณาราคาเบื้องต้นซึ่งคลาดเคลื่อนไป อันเป็นสาเหตุทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน จึงขอเรียนถามว่า

(โปรดพลิก)

LIRT

๑. รัฐบาลมีมาตรการแก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับหน้าที่อย่างไร
๒. รัฐบาลมีแนวทางแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดขึ้นในกรณีนี้หรือไม่ อย่างไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

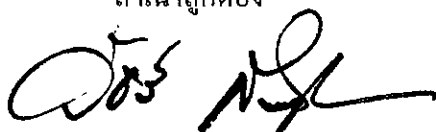
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ประยุทธ์ ศรีมีชัย

(นายประยุทธ์ ศรีมีชัย)

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช

สำเนาถูกต้อง

(นางวัชรีย์ สิ้นชวานุวัฒน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักงานการประชุม

วัชรีย์ พิมพ์
A/102x ทาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสนธิครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ผมขอตั้งกระทู้ถามคว้นถึงท่านนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้ครับ

ด้วยราษฎรในหลายท้องที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องของการจ่ายค่าทดแทนที่ดินเพื่อสร้างทางหลวงสายต่าง ๆ จากการดำเนินการของกรมทางหลวง พบว่าการจ่ายค่าทดแทนกรณีเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกเวนคืน ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งบางรายถึงกับไม่มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย การจ่ายเงินค่าทดแทนที่ไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนจึงไม่เพียงพอสำหรับการหาที่อยู่อาศัยและที่ทำกินแห่งอื่นต่อไป จึงมีการอุทธรณ์ค่าทดแทนที่ดินมากถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ สาเหตุเกิดจากการกำหนดราคาค่าทดแทนในอัตราขั้นต่ำและไม่เป็นธรรม โดยไม่มีการนำเอาราคาซื้อขายตามท้องตลาด ซึ่งมีอยู่ในวันหรือก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกามาใช้บังคับพิจารณาและนำเอาราคาประเมินทุนทรัพย์ของสำนักงานที่ดิน เนื่องจากเป็นราคาต่ำกว่าราคาซื้อขายกันตามท้องตลาด เพื่อให้มีการอุทธรณ์ค่าทดแทนต่อไป โดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมักจะเสนอเพื่อขอเรียกปรับส่วนแบ่งจากจำนวนค่าทดแทนที่เพิ่มขึ้น ๒๐ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๕๓๐ มาตรา ๒๕ ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่พอใจในราคาอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๘ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกา หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนั้นภายใน ๖๐ วันนับแต่ได้รับหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทนดังกล่าว ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนยังไม่เพียงพอ ไม่พอใจในคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี หรือในกรณีที่รัฐมนตรีมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ภายใน

๑ ปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลา
ดังกล่าวแล้วแต่กรณี จึงขอเรียนถาม ๗พณฯ รัฐมนตรีช่วยฯ ที่มาตอบแทนท่าน
นายกรัฐมนตรีในวันนี้

ข้อ ๑ รัฐบาลมีมาตรการหรือแนวทางในการตรวจสอบการทุจริต
คอร์รัปชันในเรื่องการจ่ายเงินค่าทดแทนที่ดินให้แก่ราษฎรหรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๒ กรณีรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกามีได้วินิจฉัยอุทธรณ์
ภายในกำหนดจะมีมาตรการในการแก้ไขอย่างไร

ข้อ ๓ เมื่อรัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วต้องดำเนินการจ่ายเงินให้ราษฎร
ภายในกี่วัน ขอขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กระทั่งต่อไปเป็นกระฐูของท่านปรีชา ปีตานนท์ เรื่อง การจ่าย
ค่าทดแทนที่ดินของราษฎรที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม เชิญท่านปรีชาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม ปรีชา ปิตานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดจันทบุรี เพื่อไม่ให้การถามเยิ่นเย้อและซ้ำซ้อน
 ผมขอเข้าประเด็นเลยครับ การที่ประชาชนถูกเวนคืนที่ดินนั้น จะเป็นถนนกีด ที่สายไฟ
 แรงสูงพาดผ่านกีด หรือเวนคืนเพื่อการชลประทานกีด แม่นว่าในหนังสือที่แจ้งให้ไป
 รับเงินนั้นได้แจ้งสิทธิว่ามีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายใน ๖๐ วัน และฟ้องศาลภายใน ๑ ปี
 แต่ปรากฏว่าในทางปฏิบัติแล้ว ผมเคยดำเนินการก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกวุฒิสภานี้ ถนน
 สายแกลงจนถึงตราดผมเคยดำเนินการให้กับประชาชนเป็นร้อย ๆ ราย เป็นจำนวนเงิน
 ๑๘๕ ล้านบาท และในการตรวจสอบ กำลังตรวจสอบอยู่ แล้วก็จบภายในเดือน (เจ้าหน้าที
 บอกว่าจะเสร็จภายในปีนี้อีก ๓๓ ล้านบาท ก็จำนวนเกือบร้อยคน แล้วก็อีกเป็นพัน ๆ ราย
 ที่ยังค้างค้างอยู่ สิ่งที่เราพบจากการตรวจสอบนั้นประชาชนไม่เข้าใจสิทธิของตัวเองว่า
 มีการอุทธรณ์ และมีการฟ้องศาล และก็ได้พยายามนำประชาชนไปฟ้องศาลปกครอง
 ในที่สุดศาลปกครองก็ตัดสินออกมาว่าไม่สามารถที่จะรับเรื่องได้เพราะว่าหมดอายุความ
 เอกสารที่ ๆ พลฯ รัฐมนตรีได้ให้เจ้าหน้าที่นำมาให้นี้ เมื่อ ๒ - ๓ เดือนก่อนถามว่ามีไหม
 ไม่มีครับ เพิ่งมี อันนี้ก็ต้องขอขอบคุณที่ท่านได้แก้ไขให้ประชาชนได้ทราบ เฉพาะแผ่นนี้
 มีการร้องเรียนมาเรื่องการชดเชยเรื่องเขื่อน ผมต้องขับรถไปกับนักวิชาการ ไปนัดประชุม
 ประชาชนที่ศาลากลางจังหวัดนครราชสีมาแล้วก็ชี้แจงให้เขาเข้าใจ เขาร้อง ส.ส. เขาร้อง
 ส.ว. เขาร้องนายกรัฐมนตรี ที่จริงก็คิดว่าเขาอุทธรณ์แล้ว แต่ที่เราต้องรีบไปเพราะว่า
 ตามกฎหมายนั้นยังไม่ได้อุทธรณ์เลย ต้องอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงที่ไปเวนคืน
 นั้น ๆ ท่านทำเอกสารอันนี้ออกมาดีแล้วครับ และก็ขอความกรุณาที่จะไป นอกจาก
 มีเอกสารแล้วต้องชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจในทางปฏิบัติ ท่านทราบไหมครับว่าประชาชน
 โคราชที่ผมไปชี้แจง ไปแนะนำนั้นบอกให้ไปยื่นกับรัฐมนตรี ตอนนั้นเป็นกระทรวง
 เกษตรฯ บอกกระทรวงเกษตรฯ อยู่ตรงไหนก็ไม่ทราบ บอกว่าอย่างนั้นมาที่รัฐสภา รัฐสภา
 อยู่ตรงไหนก็ไม่ทราบ บอกอย่างนั้นมาที่เขาดิน เขาก็นำรถมาที่เขาดิน แล้วบอกให้ ส.ว.
 ปรีชาพาไปส่งกระทรวงเกษตรฯ ทีหนึ่ง พอตีผมติดประชุม ผมก็เลยจ้างรถมอเตอร์ไซด์
 รับจ้างนำไปส่ง ให้พาไปที่กระทรวงเกษตรฯ ครับ ประชาชนไม่รู้เรื่องจริง ๆ เพราะฉะนั้น
 สิ่งเหล่านี้ท่านจะต้องทำเอกสารให้ชัดเจน ถ้าเป็นระเบียบของการปฏิบัติราชการสมัยก่อน

เขาเรียกว่า ระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ บังคับให้ทำ
 แต่ว่าการทวงหลวงได้ชี้แจงว่าเขามีกฎหมายเฉพาะแล้ว ไม่ต้องทำ แต่ว่าท่านทำออกมา
 ได้อย่างนี้ก็ดีแล้วนะครับ จากที่ท่านทำออกมาอย่างนี้แนวทางการพิจารณาอุทธรณ์
 เราเคยตรวจสอบการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ไม่ใช่ตรวจสอบเพื่อเอาโทษเขา ตรวจสอบเพื่อให้แก้ไข
 ให้ประชาชนได้เข้าใจ ตรวจสอบให้การดำเนินงานของเขาดีขึ้น ขณะนี้เขาทำดีมาก
 จนกระทั่งเขาไปดำเนินการที่เชียงใหม่อีก เกือบหาที่ติไม่ได้ เกือบจะไม่มีการอุทธรณ์เลย
 เพราะว่ามีอยู่แนวทางของการพิจารณา ถ้าท่านจะไปเอาของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตซึ่งเป็น
 หน่วยราชการเหมือนกันมาเปรียบเทียบนะครับ อย่างที่ผมจำได้ชัดเจนนะครับเพราะมีราคา
 ประเมินของสถาบันการเงินด้วย เอามาเปรียบเทียบกันครับ -----

เมื่อเป็นอย่างนี้เมื่อประชาชนไม่ทราบสิทธิของตัวเองว่าจะดำเนินการอย่างไร ตามที่ท่านสมาชิกฯ ได้ถามไปแล้วว่า สิทธิที่เขาพึงมีพึงได้นั้นนะครับ แล้วไปฟ้องศาลก็จะหมดอายุความไปแล้วนี่นะครับ เคี้ยวท่านตอบท่านแรก สำหรับผมนั้นก็ถามท่านว่า

ในประเด็นที่ ๑ ท่านมีแนวทางปรับปรุงแก้ไขวิถีปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยราชการที่ทำการเวนคืนให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมกับประชาชนอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่ท่านออกเอกสารมานี้ก็เป็นการแก้ไขในระดับหนึ่ง ประชาชนสามารถที่จะนำไปใช้ได้โดยที่ตัวผมเองก็ไม่ต้องตะลอน ๆ ออกไปชี้แจงให้กับประชาชนทราบ เหตุที่ต้องไปนะครับ เพราะว่าเหลืออีก ๑๐ กว่าวัน เราจะหมดสิทธิในการที่จะใช้สิทธินั้นแล้ว จำเป็นต้องไปครับ ที่นี้การมีเอกสารอย่างเดียวนั้นนะครับ ที่ท่านว่ามีเอกสารอย่างเดียวนั้นไม่พอนะครับ ต้องชี้แจงให้ชัดเจน

ประเด็นที่ ๒ รัฐบาลมีแนวทางในการช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนในกรณีที่ไม่สามารถใช้สิทธิทางศาลได้อย่างไร เพราะว่ากว่าประชาชนจะรู้หมดอายุความแล้วครับ ถ้าถามผมมีแค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กระทั่งต่อไปนะครับ เป็นกระทั้ของท่าน จิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ เรื่อง ความเสียหายของรัฐจากกรณีการเวนคืนที่ดินเพื่อประโยชน์สาธารณะ เชิญท่านจิโรจน์ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ที่กระผมได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาตั้งกระทู้ถามนั้นเนื่องจากว่าพี่น้องประชาชนคนยากคนจนครับ ที่ถูกเวนคืนเดือดร้อนอย่างสาหัสสากรรจ์ มีความจำเป็นครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ กรมทางหลวง หน่วยราชการต่าง ๆ เวนคืนที่ของราษฎรเป็นอย่างไรครับ เอาไปสร้างประโยชน์ เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างมหาศาล แต่ว่ากลับไปจ่ายเขาในราคาที่ไม่เป็นธรรม นี่คือเรื่องใหญ่ครับ ท่านประธานฯ แล้วที่สำคัญท่านครับ คนที่ถูกเวนคืนครับ มีแต่คนยากคนจน จุดบกพร่องตรงไหน กระผมชี้ให้ชัด ๆ ให้เห็นไปเลยนะครับ ความจริงเพื่อนสมาชิกฯ พูดยไปแล้ว แต่กระผมจะขยายความให้ชัด

ผิดชัด ๆ อย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ยกตัวอย่างเช่นว่า เจ้าหน้าที่ไปประเมินราคา ไม่เอา
 ราคาตลาดครับ ไปเอาราคาประเมินของกรมที่ดิน ซึ่งรู้อยู่แล้วว่าราคาประเมินของกรมที่ดิน
 นั้นต่ำ ๔ ปี เขาประเมินกันครั้งหนึ่ง ราคาของกรมที่ดินไร่ละ ๑๐,๐๐๐ ขายในตลาด
 ๑ แสน บางทีครับ เป็นอย่างนี้ยกตัวอย่าง ไปประเมินเขาต่ำ ประเมินต่ำแล้วเป็นอย่างไรครับ
 เจ้าหน้าที่ก็บอกอย่างนี้ เจ้าหน้าที่ก็บอกว่า ถ้าไม่พอใจไปร้องอุทธรณ์ซิ เกิดมีขั้นตอนขึ้นมา
 เมื่อกี้ตามที่ท่านสนิท จันทรวงศ์ ได้กล่าวไว้แล้ว เกิดมีขั้นตอนมากมาย ทำให้เรื่องที่จะต้อง
 จ่ายกันรวดเร็วนี้ครับ กลายเป็นจ่าย ๒ ปี ๓ ปี ๔ ปี เกิดความเดือดร้อนแก่พี่น้องประชาชน
 นักเข้าไปอีกท่านครับ บางรายต้องไปฟ้องศาล ฟ้องอะไรกันมากมาย นี่คือปัญหาใหญ่
 ปัญหาที่ว่าทำอะไรที่จะแก้ไขระบบราชการเราให้ดีขึ้น กระทบนี้เชื่อมั่นในนายกรัฐมนตรี
 หรือรวมทั้งท่านนิกร จ้างง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ที่เพิ่งตอบมานี้ ท่านเป็น
 ผู้ที่ช่วยเหลือประชาชน นักบริหารที่ชั้นยอด กระทบมีความเชื่อมั่น แต่ระดับเจ้าหน้าที่ครับ
 ระบบราชการไม่เคยเปลี่ยนแปลง การประเมินแบบนี้มาเป็นมานานนม ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี
 แล้วก็ยังเป็นอย่างนี้ไม่มีการแก้ไข เพื่อไม่ให้เสียเวลากระทบขอลาเลยครับ แล้วเดียว
 กระทบจะต้องเล่นรอบสองอีกที ต้องขอร้อง เอาแค่นี้ก่อนครับ เดี่ยวพรรคพวกจะรำคาญกัน
 เอาอย่างนี้ก่อน เรื่องที่กระทบจะต้องถาม ๆ ผนฯ รัฐมนตรี ที่มาตอบแทนท่านนายกฯ นี้

ประการที่ ๑ รัฐบาลมีแนวทางแก้ไข กรณีการพิจารณาค่าตอบแทนที่ดิน
ชดเชยตามที่กล่าวมาแล้วอย่างไร

ประการที่ ๒ รัฐบาลสามารถกำหนดกฎเกณฑ์การนำราคาซื้อขายที่ดิน
ตามท้องตลาดมาใช้ในการพิจารณากำหนดราคาเบื้องต้นอย่างไร เพื่อให้เกิดความชัดเจน
มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้หรือไม่ และ

ประการที่ ๓ จากปัญหาที่ได้กล่าวมาแล้วทำให้รัฐต้องสูญเสียเงิน
เพราะว่าไปฟ้องศาลเมื่อศาลเขาคัดสินแล้วต้องมาเสียดอกเบี้ย รัฐบาลมาเสียเงินเสียทอง
อีกอะไรต่าง ๆ นี้ และทำให้เสียภาษีของราษฎรไป อันนั้นท่านได้วางมาตรการแก้ไข
อย่างไร อันนี้ครับขอถามท่านรัฐมนตรีด้วย ขอบคุณผ่านทางท่านประธานวุฒิสภา
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กระจุกต่อไปเป็นของท่านประยูทธ ศรีมีชัย ท่านมาหรือเปล่า
ท่านนั่งตรงไหนครับ ประธานโทษครับ ของท่านประยูทธ ศรีมีชัย สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่อง กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสำรวจที่ดินเพื่อการเวนคืนที่ดินได้
ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ เชิญท่านครับ เชิญผู้ถามถาม ได้ครับ

นายประยูทธ ศรีมีชัย (นครศรีธรรมราช) : เรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม นายประยูทธ ศรีมีชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจาก
ในปัจจุบันนี้ประเทศกำลังพัฒนา เพราะฉะนั้นในเมื่อมีการพัฒนาจำเป็นต้อง
สร้างถนน ขลประทาน หรือว่าไฟฟ้าก็แล้วแต่เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นที่ดินเหล่านั้น
จำเป็นต้องจะมีการเวนคืน ในเมื่อมีการเวนคืนก็ต้องปฏิบัติโดยการทำการ
สำรวจ กรม กอง ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็จะทำการสำรวจ เพราะฉะนั้นในฐานะที่กรมต่าง
ทำการเวนคืนก็จะส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการสำรวจ สำรวจบริเวณที่จะเวนคืนและต้องส่ง
เจ้าหน้าที่โดยเฉพาะช่างสำรวจ เราจะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่ไปสำรวจนั้นบางครั้งอาจจะ
เจตนาหรือไม่เจตนาแล้วก็แล้วแต่ที่กระผมไปดูมาในหลายที่ด้วยกัน ปรากฏว่า ความเป็นจริง
ในแผนที่กับในที่ดินนั้นแตกต่างกัน เช่นสมมุติว่าที่สาธารณประโยชน์ ปรากฏว่าไม่มี

ถนนในแผนที่ และบางที่ไม่มีสาธารณประโยชน์เขียนเป็นที่สาธารณประโยชน์ เหล่านี้เป็นต้น ปรากฏว่าเป็นอย่างนี้อยู่หลายที่ วัตถุประสงค์อย่างใดนั้นผมก็ไม่ทราบ เพราะว่าเขาไม่มีเงื่อนไขอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น

ประการที่ ๒ ตามหลักการแล้วจะต้องมีผู้ตรวจว่าเจ้าหน้าที่ที่ไปปฏิบัติในสนามนั้นหรือบริษัทที่รับผิดชอบในการปฏิบัติในสถานที่นั้นจะต้องตรวจสอบว่าความถูกต้องอยู่ที่ใด ถูกต้องในแผนที่กับในที่ดินถูกต้องหรือไม่เหล่านี้เป็นต้น ~~เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่าเจ้าหน้าที่และผู้ตรวจของกรมไม่รับผิดชอบ อาจจะนึกคิดเอาน่าจะถูกต้องและก็เซ็นไปเลย อันนี้ก็เรียนให้ท่านทราบว่า เพราะฉะนั้นการประเมินนั้น~~ ~~ในเมื่อได้ข้อมูลเสร็จแล้วก็ส่งไปประเมิน การประเมินนั้นก็ ๓ อย่างด้วยกัน ๓ สถานที่ด้วยกัน สถานที่แรกก็คือ การประเมินราคาของบริษัทเอกชน ตอนนี้มีเอกชนแล้ว~~ ~~ประการที่ ๒ การประเมินราคาของธุรกิจธนาคาร~~ ~~ประการที่ ๓ การประเมินราคา~~ ~~เพื่อการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม -----~~

เราจะเห็นว่า ๓ สถานที่ดีด้วยกัน ย่อมมีวัตถุประสงค์ตรงกัน แต่ปรากฏว่ากรมทางหลวง ใช้การประเมินของกรมที่ดิน ซึ่งการประเมินของกรมที่ดินนั้นวัตถุประสงค์ย่อมแตกต่างกัน แต่ผมเห็นว่าเราน่าจะพัฒนาเอา ๓ อย่างนี้มารวมกัน ก็จะทำให้^{กัน}ความเป็นธรรมแก่ราษฎร มากขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ถามท่านรัฐมนตรี ๒ ประการด้วยกัน

๑. รัฐบาลมีมาตรการแก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับหน้าที่อย่างไร

๒. รัฐบาลมีแนวทางแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดขึ้น
X ในกรณีนี้หรือไม่อย่างไร ขอถามแค่นี้ก่อน ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม^{รับ} เชิญครับ X

นายนิกร จำนง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ผม นิกร จำนง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ชี้แจงตอบกระทู้ค้อนของท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ จำนวน ๔ เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงคมนาคม มีบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอื่นบ้าง แต่หลักการจะเป็นประเด็นที่ใกล้เคียงกันอยู่แล้วนะครับ ผมก็ขอตอบรวม ๆ กัน ไป แต่ว่าจริง ๆ แล้วถ้าเราพิจารณาให้ดีทั้ง ๔ กระทู้ก็มีลักษณะเฉพาะตัวไม่เหมือนกัน ผมเรียนว่ามีส่วนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนที่เหมือนกันก็คือความเดือดร้อนของประชาชนนั่นเอง ราคาที่ไม่เป็นธรรม ความไม่ทราบ แต่ผมจะลงรายละเอียดในลักษณะของแต่ละกระทู้เพื่อจะได้หาทางออกร่วมกันเกี่ยวกับกรณีนี้ การเวนคืนในการพัฒนาประเทศ สมัยผมเป็น ส.ส. อยู่ก็รับทราบเรื่องคล้ายกับท่านสมาชิกฯ ทุกท่านเหมือนกัน มีปัญหาอยู่เยอะ แล้วสภาพปัญหา ความไม่ลงตัว ความไม่ทราบ ราคาที่ไม่เป็นธรรมก็ยังเป็นอยู่ แต่ขณะนี้มีการพัฒนาขึ้นไปมากในการดำเนินการ ผมเคยมีโอกาสศึกษาเรื่องกรรมวิธีการวิสามัญศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะว่าบางส่วนของประชาชนถูกตัดหายไปหมดเลย ไม่มีอาชีพไปเลย ความเสียหายไม่ใช่เฉพาะที่ดิน แต่หมายถึงที่ทำกิน ก็เป็นปัญหาอีกแบบหนึ่ง ขณะนี้มีการพัฒนาขึ้นไปมาก คี้นั้นมากนะครับ แต่ก็ยังมีปัญหาอยู่

อยากจะเรียนว่าสำหรับประเด็นแรกของท่านสมาชิกฯ ท่านสนิท จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดอุบลราชธานี ประเด็นของท่านเน้นไปเรื่องทุจริต ความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นโดย
เจ้าหน้าที่ว่ารัฐบาลมีมาตรการหรือแนวทางในการตรวจสอบ กรณีการทุจริตอันนี้หรือไม่ X
อย่างไร คำตอบคือมีครับ จริง ๆ แล้วมีหลายขั้นตอนมาก

ขั้นตอนที่ ๑ ผมอยากจะเรียนว่าในขั้นต้นมีคณะกรรมการกำหนดราคา
เบื้องต้น คณะกรรมการชุดนี้มีได้เป็นของหน่วยราชการหน่วยใดหน่วยหนึ่งแต่ฝ่ายเดียว
ในส่วนของกระทรวงคมนาคมก็มีฝ่ายเบื้องต้น แต่จะมีตัวแทนของกรมที่ดินเข้ามาด้วย
แล้วที่สำคัญมีผู้แทนของสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง มีผู้แทนหน่วยงานอื่นของรัฐ
แล้วก็หน่วยงานเจ้าของเรื่อง ถ้าในกรณีกระทรวงคมนาคมก็เป็น ~~กระทรวงคมนาคม~~ X
ความหลากหลายของคณะกรรมการดังกล่าว โดยเฉพาะมีท้องถิ่นรวมอยู่ด้วยจะเป็นการ
แก้ปัญหาในเบื้องต้นก็คือไม่สามารถจะปิดประตูตีแมวได้ ในลักษณะแบบนั้น
ซึ่งในเบื้องต้นในหลักการนี้ก็ น่าจะช่วยให้ ส่วนหนึ่ง ~~ในส่วนต้น~~ โดยเฉพาะเรื่องราคาด้วย X X
ถ้าหากว่า เรามีตัวแทนของสภาท้องถิ่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ราคาในจังหวัดนั้น ๆ ในพื้นที่นั้น ๆ
ก็น่าจะได้รับการนำเสนอในราคาที่ใกล้เคียงขึ้นมากนะครับ เพราะฉะนั้นในส่วน ~~ว่า~~ X
กรรมการเบื้องต้นมีได้เป็นของหน่วยงานนั้นหน่วยงานเดียว

อันที่ ๒ ถ้าในกรณีจ่ายเงินทดแทนแล้วคนอื่นจะไปยึดบังเงินนั้นไม่สามารถจะกระทำได้ เพราะการจ่าย^{ไป}จ่ายเป็นเช็คขีดคร่อมเข้าบัญชีเจ้าของทรัพย์สินเท่านั้น X
 ไม่ได้จ่ายเป็นเงินสด ไม่ได้จ่ายเป็นอย่างอื่น หมายความว่าผู้ที่มีชื่ออยู่ในเอกสารดังกล่าวถึงเป็นผู้รับเงิน ขั้นตอนต่อมา หลักการในการตรวจสอบหรือแนวทางในการป้องกัน
 ถ้าหากว่ามีปัญหาในส่วนนั้นตามมาจะมีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทน X
 คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ ตรงนี้จะมาอยู่ที่
 กระทรวง เป็นคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนซึ่งประกอบด้วยหน่วยงาน
 ต่าง ๆ นี่เป็นอีก^{ไป}ชั้นหนึ่ง แล้วการนำเสนอของคณะกรรมการชุดนี้หลังจากมีการพิจารณาแล้ว X
 มีการพิจารณาตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องคือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๕ X
 ว่าด้วย พ.ร.บ. เรื่องเวนคืนด้วย เกี่ยวข้องกันหมด ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ
 นี้เป็นอีก^{ไป}ชั้นหนึ่ง มิได้เป็นข้อยุติ ผู้ตัดสินใจจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้น ๆ
 ที่เกี่ยวข้อง หมายถึงว่าเป็นการรวบรวม แต่ผู้ตัดสินใจจะเป็นอีกคนหนึ่ง อีกชั้นหนึ่งตรงนี้
 ถือว่าคำวินิจฉัยตรงนี้จะมีส่วนสำคัญ ดังนั้นขั้นตอนแต่ละขั้นจะมีระยะ^{ไป}มาแล้วจะประกอบ X
 ด้วยกลุ่มคนต่าง ๆ กัน แล้วก็ถ้าหากว่ามีปัญหาขึ้นมาอีกก็สามารถจะเรียกร้องได้เรียกร้อง X
 เรื่องผลประโยชน์ตอบแทนอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ที่ไม่เป็นธรรมสามารถตั้งกรรมการสอบสวน X
 และลงโทษในทันที ซึ่งปรากฏอยู่แล้ว และผมอยากจะเรียนว่านอกจากนั้น สายต่าง ๆ หรือ
 กิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เคยมีปัญหาเลยก็ตาม ทางสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินในระยะนี้จะไป
 สุ่มตรวจ ไปสุ่มในพื้นที่ตรงนั้นเลยว่า การเวนคืนเป็นธรรมไหม ถูกต้องไหม มีปัญหาในเชิง X
 ทุจริตหรือไม่ ตามไปสุ่มตรวจอีกครั้งหนึ่งใน^{ไป}ขณะนี้ ซึ่งโครงสร้างของสำนักงานตรวจเงิน X
 แผ่นดินขณะนี้ถือเป็นองค์กรอิสระส่วนหนึ่งอยู่แล้ว ดังนั้นความเคร่งครัดตรงนี้ ผมอยากจะ
 เรียนว่าท่านสมาชิกฯ สามารถจะให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินไปตรวจอีกครั้งหนึ่ง
 ขณะนี้ถือว่าไม่ใช่เป็นเสียกระดาษอีกต่อไปแล้ว โดยระบบผมอยากจะเรียนว่ามีระบบการ
 ตรวจสอบมากมายอยู่แล้วพอสมควรในขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการที่ว่า
 ประเด็นที่น่าสนใจมากซึ่งท่านสนิท จันทรวงศ์ ได้นำเสนอขึ้นมาเป็นประเด็นข้อเท็จจริง
 หลักการที่ผมเรียนเมื่อีกว่า การพิจารณาเรื่องการอุทธรณ์ของรัฐมนตรีต่าง ๆ เหล่านั้น
 ภายใน ๖๐ วัน ประเด็นตรงนี้^{ไป}เป็นปัญหาทางเทคนิคในกฎหมายตั้งแต่มีการออกมาตั้งแต่ X

ปี ๒๕๓๐ ปรากฏว่าในข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นไปตามนั้น ในข้อเท็จจริง เช่น กรมทางหลวง มีการพิจารณาประเด็นเหล่านี้เพื่อนำไปสู่การพิจารณาคณะกรรมการอุทธรณ์ ให้รัฐมนตรีพิจารณาประมาณ ๓,๐๐๐ เรื่องต่อปี ปรากฏว่าการผ่านเรื่องให้ทำใน ๖๐ วันแทบจะทำได้เลย เวลา ๖๐ วันเป็นปัญหาของในเชิงข้อกฎหมาย ในส่วนตัวแล้วผมเห็นว่าส่วนกฎหมายข้อนี้อาจจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข เพราะว่าประชาชนทั่วไปตรงนี้มี ๒ นาย เอกชนเขาชอบที่เป็นช่วงสั้น เพราะเอกชนจะใช้สิทธิทางศาลในการฟ้อง เพราะเขาอย่างไรก็ไม่พอใจในส่วนนั้นอยู่แล้ว นี่เป็นเอกชน หมายถึงว่าเป็นธุรกิจ เอกชนดังกล่าวมีทนาย มีอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แต่สำหรับประชาชนทั่วไปแล้วเวลา ๖๐ วันที่ทำนปรีชาพูดถึงตอนต้นเป็นปัญหาของเขา ไม่สามารถจะใช้สิทธิทางศาลได้ เพราะว่าจริง ๆ แล้วรัฐมนตรีถ้ามีการอุทธรณ์ไป รัฐมนตรีสามารถจะพิจารณามีคณะกรรมการแล้วก็ตัดสินใจไปภายใน ๖๐ วันปัญหาก็เสร็จไป ไม่ต้องไปถึงศาล พอไปถึงศาลแล้วจะเป็นภาระกับประชาชนมาก ไหนจะต้องจ้างทนาย ทนายอยู่ที่ไหนอย่างไร ไปศาลก็ไปไม่ถูก นี่คือปัญหาของประชาชนจริง ๆ ในส่วนนี้เอง ถ้าหากว่าเรามองในแง่ของเอกชน เร็วที่สุดในการฟ้องร้องต่อศาล ๖๐ วันก็เหมาะแล้ว แต่ประชาชนส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่ไม่ทราบสิทธิตรงนี้ ต้องการจะอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรี และการพิจารณาของรัฐมนตรีถือเป็นการช่วยชั้นที่ ๒ แต่ขณะนี้หลุดไปถึงศาลเกือบทั้งสิ้น เพราะว่าไม่สามารถจะพิจารณาในระยะเวลาที่สั้นได้ ผมฝากประเด็นนี้ไว้ด้วย จะมีการพิจารณาเรื่องนี้ กฎหมายข้อนี้อาจจะจำเป็นต้องขยาย อาจจะเป็น ๙๐ อาจจะเป็น ๑๒๐ เพื่อจะขยายเวลาให้กระทรวง คือการอุทธรณ์ที่ไม่ใช่ในพื้นที่ส่วนกลางมีเวลาพิจารณากันตามสมควร ประชาชนจะได้จบเรื่องในขั้นนี้ไม่ต้องไปถึงศาลกันอีก เพราะเป็นการผลักภาระไป จริงอยู่เรามีศาลรองรับอยู่ แต่ในเมื่อปัญหาสามารถจบสิ้นได้ในระยะเวลาในส่วนตรงนี้ ซึ่งขณะนี้ ๖๐ วันไม่พอ นี่เป็นปัญหาที่ท่านนำเสนอซึ่งเห็นด้วยเป็นอย่างมาก แล้วผมฝากไว้ด้วย นี่เป็นปัญหาในเชิงข้อกฎหมาย ในข้อเท็จจริงไม่สามารถดำเนินการได้ไปตามกฎหมาย เพราะว่าอย่างที่ผมเรียนแล้ว อย่างของกระทรวงคมนาคมเอง ปีหนึ่งเรื่องราวดังกล่าวในการรวบรวมข้อมูล ในการลงไปตรวจสอบ ๖๐ วัน ๓,๐๐๐ เรื่อง เป็นปัญหาในข้อปฏิบัติจริง ๆ

ในประเด็นต่อมาที่ท่านถามมาว่าถ้าสมมุติว่ารัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว การดำเนินการจ่ายเงินให้ราษฎรนั้นจะใช้เวลาที่วัน จุดตรงนี้ก็เป็็นสาระสำคัญใน ความเป็นธรรมสำหรับประชาชนเหมือนกัน ในข้อสรุปอย่างกระทรวงคมนาคมแต่ละหน่วย จะไม่เหมือนกัน ๑๒๐ วันบ้าง ๑๕๐ วันบ้าง แต่มีหลักปฏิบัติอยู่อย่างหนึ่งซึ่งไม่น่าจะเป็นธรรม กับประชาชน ก็คือถ้าเราจะคิดว่าถ้าหากว่าจ่ายช้าจากตรงนี้ไปจะต้องจ่ายดอกเบี้ยให้ สมมุติวันนี้ดอกเบี้ยร้อยละ ๒ จะเป็นธรรมไหม ที่คืนก็ถูกเวนคืนไปแล้ว ประชาชนพอถูก เวนคืนไม่จำเป็นจะต้องให้ได้ตามกฎหมาย แต่เขาต้องการเงินไปลงทุนใหม่ ไปอยู่ที่ใหม่ อะไร -----

เพราะฉะนั้นการได้รับเงินเร็วถือว่าเป็นการช่วยเหลือประชาชนอีกทางหนึ่ง ขณะนี้เอง ได้เห็นนโยบายไว้ที่กระทรวงคมนาคมว่าภายใน ๖๐ วัน หรือ ๕๐ วัน โดยเร็วต้องจ่ายให้เร็ว ที่นี้ปัญหามีขั้นตอนต่อไปอีกว่า เงินในการดำเนินการ อันนี้เป็นปัญหาภายในในการปฏิบัติ เงินงบประมาณอยู่ที่สำนักงบประมาณ ถ้ายังไม่ได้เงินมาก็ไม่สามารถจะจ่ายได้ใช่ไหมครับ หมายถึงพร้อมที่จะจ่าย แต่เงินไม่มีที่จะจ่าย ดังนั้นตรงนี้ถามว่าเป็นปัญหาภาระของ ประชาชนหรือไม่ ไม่น่าจะใช่ ต้องเป็นการเร่งรัดกันภายในว่า ถ้าอย่างนั้นการเวนคืน พอเราเวนคืนแล้วการวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีใช้เวลาไปตั้ง ๖๐ วัน แล้ว การจ่าย ตรงนี้อาจจะต้องจ่ายให้เร็ว เพราะฉะนั้นการประสานกับทางกระทรวงการคลัง หรือทางสำนักงบประมาณก็ดี เพราะว่าเป็นนโยบายที่มีการตัดสินใจมาแล้ว เป็นเรื่อง ภายในซึ่งตรงนี้เห็นประเด็นนี้อยู่ว่าควรจะให้เร็ว ก็อยากจะเรียนว่าใน ๒ - ๓ คำถาม ของท่าน คำถามแรกก็คือระบบมีในการตรวจสอบนะครับ เรื่อง ๖๐ วัน เป็นปัญหาอยู่ แล้วคิดว่า การแก้กฎหมายอาจจะเป็นทางออกที่ดี แต่การเร่งรัดตรงนี้จะมีการเร่งรัดเท่าที่ จะทำได้ในอีกส่วนหนึ่ง ก็คือการจ่ายเงินตรงนี้เป็นในเชิงนโยบาย สามารถดำเนินการได้ โดยการปฏิบัติ ข้อ ๒ เมื่อสักครู่นี้เป็นข้อกฎหมายนะครับ

ของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ท่านปรีชา ปิตานนท์ จากจังหวัดจันทบุรี ประเด็นของท่านเป็นประเด็นใหญ่มาก ประเด็นที่ว่าก็คือว่าจริง ๆ แล้วประชาชนในประเทศ นี้มีสิทธิอยู่มากมาย ไม่ว่าจะตามรัฐธรรมนูญก็ดี ตามกฎหมายก็ดี ปัญหาที่สำคัญมากก็คือ ประชาชนไม่รู้สิทธิอันนั้น สิทธิมีแต่ไม่รู้ แล้วจะมีความหมายอะไรกับสิทธิที่มีตามกฎหมาย ดังนั้นการให้ประชาชนทราบสิทธิดังกล่าวเห็นว่าเป็นหลักปฏิบัติที่น่าจะสำคัญมากที่สุด ในขณะนี้เรามีสิทธิตามรัฐธรรมนูญกันมากมาย ประเด็นที่ท่านได้นำเสนอขึ้นมา ก็คือ ขั้นตอน ถ้าขั้นตอนตามกฎหมายในการดำเนินการดังกล่าว จริงอยู่จะมีการแจ้งไปยังจังหวัด ผมตรวจสอบดูแล้วว่าทุกอันเราจะแจ้งไปที่จังหวัด จังหวัดก็แจ้งต่อไปยังอำเภอ หรือว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวเหล่านั้น แต่ว่าในข้อเท็จจริงแล้ว สมมุติว่าเป็นแนวถนน หรือแนวปฏิบัติดังกล่าวอาจจะไปอยู่ที่กำนัน อาจจะ ไปอยู่ที่อำเภอ หรือ ไปอยู่ที่จังหวัด มีการคิดตามกฎหมายจริง คิดประกาศ แต่ปัญหาตรงนี้ก็ถึงตัวหรือเปล่า ของผู้ที่จะ เสียหาย หมายถึงว่าที่จะต้องสูญเสียทรัพย์สินไปตรงนี้นะครับ หลักปฏิบัติตรงนี้เอง

นะครับ เป็นที่มาของเอกสารลักษณะนี้ เอกสารแนะนำตรงนี้อาจน้อยเราก็แจกไปให้
 ทราบกันก่อนสำหรับประชาชนนะครับ ซึ่งตรงนี้องหน่วยงานจำเป็นจะต้องมีการไปอธิบาย
 ขณะนี้ที่จริงแล้วน่าดีใจที่เรามี อบต. อยู่ การชี้แจงไปยัง อบต. เอง อบต. คลุมพื้นที่อยู่แล้ว
 สามารถรับทราบเรื่องจากจังหวัด รับทราบเรื่องจากอำเภอ จากอำเภอไป อบต. จาก อบต.
 กระจายไปยังหมู่บ้านได้เลย เพียงแต่ว่าตรงนี้ถ้าเราเห็นว่าตามกฎหมายแล้วแจ้งไปที่จังหวัด
 ก็พอแล้ว ประชาชนก็ไม่รับทราบเรื่องตามที่ท่านปรึกษาเสนอจริง ผมได้สั่งการไปแล้ว ได้มี
 การปฏิบัติในกระทรวงคมนาคมว่าเราจะมีเอกสารแบบนี้ แล้วขณะนี้ในการไปชี้แจงเข้าไป
 ถึงหมู่บ้านเลย ไปบอกว่าสิทธิของท่านนี้ะครับ ในการอุทธรณ์มีอะไรบ้างอย่างไร มีปัญหา
 อะไรถามมา ณ ตรงนั้นเลยนะครับ แล้วในการพิจารณา อายุในการอุทธรณ์เป็นกี่วัน อายุ
 ทางการใช้อำนาจทางศาลเป็นอย่างไร การฟ้องร้องเป็นอย่างไร ทั้งหมดมีการอธิบายหมด
 ให้ถึงตัว แล้วก็ยังได้มีการปรับปรุงอีกอย่างหนึ่ง ก็คือว่าให้ส่งเรื่องเหล่านี้ สมมุติว่าเรามี
 แนวพื้นที่อยู่ชัดว่า ผ่านตำบลไหน หมู่บ้านไหน ให้ส่งไปอย่างน้อยก็ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็น
 สมาชิก อบต. ให้รับทราบโดยละเอียด อย่างน้อยประชาชนในพื้นที่จะได้มาถามจากตัวแทน
 ของเขาที่เขาเลือกอยู่ตรงนั้น สภาพตำบลจะเป็นทางออกที่ดีในการรับทราบ ถ้าประชาชน
 รับทราบสิทธิเขาเสียแล้ว ปัญหาอื่น ๆ ก็น้อยลงมาก ก็คิดว่าจะเป็นแนวทางที่สำคัญเกี่ยวกับ
 เรื่องนี้ แล้วผมอยากจะเรียนว่าเรื่องใหม่ที่จะตอบเลยไปถึงท่านที่ ๓ ด้วยนะครับ ก็คือว่า
 ขณะนี้ไปแจกแต่ยังไม่พอ ที่จะพอก็คือต้องมีการบังคับ หรือว่ามีการกำหนดให้มีการปฏิบัติ
 ให้เป็นไปตามนี้ ตามที่ท่านปรึกษาได้นำเสนอนะครับ ทางกระทรวงคมนาคมขณะนี้
 เนื่องจากว่าเรามีการรวบรวมเอกสารทางหลวงชนบทเข้ามาแล้ว แล้วก็การรถไฟฯ ก็มาอยู่
 ตรงนี้มีหลายหน่วย เวนคืนถ้าพูดถึงว่าหน่วยงานที่มีการเวนคืนมากก็กระทรวงคมนาคม
 นี้แหละครับ-----

คำนึงขณะนี้หลักปฏิบัติของกรมทางหลวงชนบทหรือกรมโยธาฯ เดิมก็ไม่เหมือนกัน
 กรมทางหลวงก็เป็นแบบหนึ่ง ทางรถไฟก็เป็นแบบหนึ่ง หมายถึงการทางพิเศษก็เป็น
 แบบหนึ่งเอามารวมกันหมดแล้วขณะนี้ แล้วก็มีการกำหนดให้เป็นแนวเดียวกันให้หมด
 ให้เหมือนกัน ขณะนี้เป็นร่างนะครับ เป็นร่างระเบียบกระทรวงคมนาคมว่าด้วยการยื่น
 อุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทน เป็นร่าง ผมได้ทำเรื่องนี้ส่งไปยัง
 ท่านประธานคณะกรรมการการปกครองแล้วนะครับขณะนี้ว่า จะขอให้กรรมการ
 ของท่านช่วยพิจารณาภายใน ๒ สัปดาห์ แล้วเราจะสรุปเรื่องนี้เพื่อจะประกาศฟังความเห็น
 ทั่วไป หลักการที่สำคัญในร่างดังกล่าวให้เป็นหลักปฏิบัติคือปฏิบัติของหน่วยราชการ
 รับทราบแล้ว แต่ให้ปฏิบัติตามนี้ คือการอุทธรณ์นะครับ ให้ทำเป็นหนังสือมีการกำหนด
 เสรีว่า มีการกำหนดเป็นวัน เดือน ปีนะครับ ถ้าผู้เวนคืนถูกเวนคืนถึงแก่กรรมให้ทายาท
 ดำเนินการได้ ครบนี้เราระบุให้ชัดเจนครับแต่ที่สำคัญอย่างนี้ครับ ให้ผู้อุทธรณ์อาจแจ้งเหตุผล
 ประกอบคำอุทธรณ์พร้อมส่งเอกสารมาเสียเลย สำเนาหนังสือสัญญาตกลงซื้อขาย
 อสังหาริมทรัพย์ตามที่ท่านสมาชิกฯ ท่านจิโรจน์ได้พูดถึงเมื่อสักครู่ว่ามีรายละเอียดอื่น
 ที่เกี่ยวเนื่องส่งมาเสียในคราวเดียวกันครับ ตกลงสัญญาซื้อขายตามมาตรา ๑๐ นะครับ
 และหนังสือทุกอย่าง สำเนาทุกอย่างให้ส่งมาและที่สำคัญตรงนี้นะครับ ให้ส่งตรงนี้ภายใน
 ๖๐ วัน บอกว่ายื่นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม อันนี้เป็นหลักกฎหมาย แต่เรา
 กำหนดไว้ในการปฏิบัติดังนี้ หนังสืออุทธรณ์ใดเอาตรงนี้นะครับ หนังสืออุทธรณ์ใดที่มี
 รายการไม่ครบ ไม่ใช่บอกว่าไม่ครบแล้วคุณยื่นไม่ได้ ที่บอกว่าไม่ครบตาม ๑ - ๖ ที่ผมกล่าว
 เมื่อสักครู่นี้ หรือไม่ชัดเจน หรือไม่เข้าใจ ให้กองอุทธรณ์เงินทดแทนให้คำแนะนำไปยัง
 ผู้อุทธรณ์ให้ดำเนินการให้ครบ ไม่ได้หมายความว่า ถ้าคุณยื่นไม่ครบ เราไม่ให้ยื่น แต่ให้เป็น
 หน้าที่ของกองอุทธรณ์แนะนำผู้ยื่นว่า ไปรวบรวมใหม่มาให้ครบนะครับ ให้เป็นหน้าที่ของ
 ทางฝ่ายรัฐไป เพราะประชาชนอาจจะไม่ทราบรายละเอียดและก็ภายในเวลานะครับ
 ระยะเวลาที่อุทธรณ์สมมุติว่ามีเวลา ๖๐ วัน ไม่หยุดแค่นั้น ผู้อุทธรณ์สามารถขอแก้ไข
 เพิ่มเติมคำอุทธรณ์ได้ เช่น มีเหตุการณ์ใหม่ มีถนนสายใหม่ที่ท่านจิโรจน์พูดเมื่อสักครู่
 มีถนนตัดเข้าไปใหม่ นะครับ สามารถยื่นได้ โดยทำหนังสือลงลายมือชื่อจริง
 วัตถุประสงค์เสนอเพิ่มมาได้ตลอดเวลาในระยะเวลาที่อุทธรณ์ ไม่ใช่ยื่นครั้งเดียว

แล้วจบกัน ไปมีชั้นตอนอยู่ ให้เจ้าหน้าที่รับปฏิบัติตามนี้ และเพื่อความรวดเร็วของหน่วยงาน เวนคืน กำหนดให้หน่วยงานเวนคืนดำเนินการดังนี้ ส่งมอบหนังสือตกลงซื้อขายดังกล่าว ที่ถูกเวนคืนนะครับ กลับไปให้ผู้ถูกเวนคืนทุกรายเพื่อจะได้ถือไว้ ไม่ใช่ถือไว้ที่หน่วยงาน กลางต้องมีหนังสือ ๒ ฉบับถือไว้

อันที่ ๒ ให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามเอกสารที่ว่านี่นะครับ ให้กระทรวงคมนาคมภายใน ๑๕ วันทำการ มีการกำหนดไม่ช้าว่าไปถึงไว้จนกระทั่งเลยไปเลย ๖๐ วัน รัฐมนตรีไม่สามารถจะมีการพิจารณาได้ ภายใน ๑๕ วันทำการนับตั้งแต่วันรับแจ้งให้จัดส่ง ให้ส่งมาที่กระทรวงหมายถึงว่า ไม่ว่าจะจากอุบลราชธานีหรือจากไหน ต้องส่งมาที่กระทรวงภายใน ๑๕ วันทำการ มีการนับ ถ้าไม่ส่งตามนี้จะมีปัญหาเกี่ยวกับฝ่ายปฏิบัติข้างล่างนะครับ ต่อจากนั้นข้อ ๖ การพิจารณาอุทธรณ์จะพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในการพิจารณาประกอบกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาตามมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญนะครับ มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น คือเกี่ยวข้อง แล้วก็ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณา ณ วันเวลานั้น ท่านสมาชิกฯ จากนครศรีธรรมราช ท่านประยุทธ์ที่บอกว่า อยู่ ๆ แล้วมีถนนเพิ่มขึ้นมา ณ วันนั้น คือระหว่างที่มีการดำเนินการ อาจจะไม่มีถนน แต่พอมีการตัดถนน ก็ถือว่าเป็นสิทธิ เพราะว่าการคำนวณค่าที่ดินที่ใกล้กับถนนหรือทางสาธารณะเหล่านี้ มีการคำนวณที่เพิ่มขึ้น ถูกไหมครับ ตรงนี้ก็อาจจะดำเนินการได้นะครับ และที่ข้อ ๗ นี่เป็นการกำหนด รัฐมนตรี เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวินิจัยอุทธรณ์แล้ว ให้มีหนังสือแจ้งผลการวินิจัยอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ตอบรับตามที่อยู่ของผู้อุทธรณ์แจ้งไว้ นะครับ พร้อมทั้งแจ้งให้หน่วยงานเวนคืนทราบผลการวินิจัย คือการแจ้งมิได้แจ้งไปยังหน่วยงานเวนคืน การตัดสินใจของรัฐมนตรีแจ้งผลการอุทธรณ์ตรงไปยังผู้ถูกเวนคืนเลย แล้วก็สำเนาแนบไปยังหน่วยงานเวนคืนในท้องถิ่นดังกล่าว คือจะทำเป็น ๒ มุม ไปแบบนี้

ดังนั้นในกรอบดังกล่าวนี้ นะครับ เป็นร่างซึ่งผมทำหนังสือ ไปถึงคณะประธานกรรมการ การปกครองแล้ว ขอความกรุณาพิจารณาตรงนี้เพื่อมีความเห็นใด ๆ เพิ่มเติมที่เหมาะสมก็จะ ได้ประกาศมาเป็นหลักการนะครับ

ผมขอต่ออีกนิดนะครับ สำหรับท่านจิโรจน์รายละเอียดที่ท่านนำเสนอขึ้นมา ในข้อซักถามก็คือว่า ในส่วนนี้เกี่ยวกับเรื่องราคาความไม่เป็นธรรมเรื่องราคา ราคาเองแต่เดิม นะครับมีการกำหนดว่าราคาในตลาดกับราคาที่ประเมินนี้คนละราคากัน ในขณะที่ ผมอยากจะเรียนว่า กรมที่ดินเองในขณะนี้ราคาส่วนใหญ่ใช้ราคาตามกรมที่ดินเป็นเกณฑ์ เท่านั้นเอง เป็นข้อพิจารณาว่าท่านเองในขณะนี้ในคณะกรรมการ ๓ ชั้นที่ว่า นะครับ คือ ทางกรมที่ดินในการพิจารณาเรื่องราคาขณะนี้ ผมอยากจะเรียนว่าไม่เหมือนก่อน ไม่เหมือนกัน ตรงนี้เราก็ต้องยอมรับว่า กรมที่ดินเองมีการเปลี่ยนราคาทุก ๔ ปี เดิมราคาจะ ยืนอยู่แบบนั้นตลอดแล้วจะมีปัญหา เช่น เขตตำบลแต่ละตำบลนี้มีคลองคั่นกลาง ด้านโน้น แพงด้านนี้ถูกเป็นไปได้อยู่ บางทีคนละฟากถนนนี้ราคายังไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นราคา ประเมินตามที่ดินกำหนดขณะนี้ ๔ ปีเปลี่ยนครั้งหนึ่งก็พอจะยึดถือได้อยู่บ้างนะครับ แล้วเรา จะมีการพิจารณาดังนั้นคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น ซึ่งในขณะนี้ก็มีผู้แทนกรมที่ดิน หน่วยงานอื่นของรัฐและผู้แทนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องน่าจะสามารถช่วยได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนั้นแล้วถ้าหากว่ามีปัญหาตรงนี้ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติ เราต้องยอมรับกลไก อย่างหนึ่งนะครับว่าก่อนหน้านี้ ก่อนที่จะมีเศรษฐกิจบูม (Boom) นี้ราคามีการปรับเปลี่ยน ไปมาก แล้วมีการปรับปรุงเรื่องราคาต่อตารางวาของที่ดินอยู่ทั่วประเทศ ขณะนี้เป็นไปได้ มากแล้ว แต่ปัญหาที่มีอยู่ในเวลาเราเวนคืนที่ดินในหมู่บ้านในชนบทนี้ บริเวณนั้นไม่เคยมี การซื้อขายเลย ตามที่ท่านว่า เราอยากจะอ้างอิงกับราคาซื้อขาย แต่ไม่เคยเกิด พอไม่เคยเกิด กำหนดไม่ได้พอกำหนดไม่ได้นี้ แล้วที่มีการซื้อขายนี้ส่วนใหญ่จะแจ้งต่ำกว่าราคาที่เป็นจริง ที่แจ้งต่ำเพื่อต้องการจะเสียภาษีให้ถูก ถูกไหมครับ ก็คือแทนที่ว่า ซื้อขายกันตารางวาละ ๘๐๐ นี้แจ้งแค่ ๔๐๐ แล้วราคากำหนดเดิมไว้ ๔๐๐ ราคาที่ปรากฏก็เป็นราคาตามนั้น ดังนั้น การนำสืบ ซึ่งในกลไกใหม่เราให้มีการกำหนดว่า หลักการที่เคยมีการซื้อขายกันทำสัญญา ใด ๆ ก็ดี สามารถนำมาใช้ประกอบการอุทธรณ์ได้ทั้งสิ้น ตรงนี้น่าจะช่วยในกลไกตรงนี้ หมายถึงความเป็นธรรมเรื่องราคาตรงนี้ได้ตามสมควร เพราะว่าในการตอบรับคำอุทธรณ์

ตามกฎเกณฑ์ใหม่ค่าทดแทน ให้ผู้อุทธรณ์จัดส่งเอกสารของการจดทะเบียนซื้อขายที่ดิน มาประกอบได้ด้วย หมายถึงว่าไม่ว่าจะเป็นข้างเคียงหรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ตรงนี้
อย่างไรก็ตาม จะรับไว้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งในส่วนนี้ แล้วผมจะไปขอคูของทางการไฟฟ้าฯ
ที่ว่าว่าเนี่ยขมาก ดีมากน่าจะเป็นแนวทางที่ใช้ได้เพราะว่าเป็นหน่วยงานของรัฐเหมือนกัน ---

- ๒๒/๑

ท่านสุดท้ายครับ ท่านประยุทธ์ ศรีมีชัย ท่านสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด นครศรีธรรมราช ประเด็นที่ท่านได้นำเสนอขึ้นมา ก็คือว่า เอกชนไปรังวัด ไปดำเนินการ ตรงนี้อยากจะเรียนอย่างนี้ครับ เป็นการแก้ปัญหาย่างหนึ่ง ปัญหาที่ว่าก็คือว่า เป็นนโยบาย ของรัฐในการที่จะให้เอกชนเข้ามาดำเนินการเรื่องนี้ เนื่องจากว่าถ้ามีการไปตรวจสอบกัน มาก ๆ พื้นที่มาก ๆ หน่วยงานของรัฐมีไม่พอ แล้วจะทำให้ช้า ประชาชนก็ลำบาก หน่วยงาน ของรัฐก็ได้งานมาช้าก็เลยเป็นนโยบายว่าถ้าอันไหนที่จ้างเอกชนได้ก็จะจ้าง แต่ผมอยาก จะเรียนว่าในข้อเท็จจริงแล้วงานตรงนี้ที่มีการจ้างเอกชนเป็นของกรมโยธาฯ เดิม กรมทางหลวงมีหน่วยออกไปสำรวจของตัวเองอยู่แล้ว กรมทางหลวงปกติทำเอง แต่หน่วย ที่ให้คนอื่นทำเป็นกรมโยธาฯ เพราะกรมโยธาฯ มีงานอยู่มาก แล้วงานของกรมโยธาฯ ส่วนใหญ่จะเป็นงานในเขตเมือง การสำรวจราคาที่ดินในเขตเมืองจะทำยากมาก ราคา มีการแตกต่างกันมาก และก็ต้องมีการประเมินจากเอกชน ซึ่งส่วนนี้เป็นอยู่ แต่ในขณะนี้ อยากจะเรียนว่าการที่มีนโยบายให้ใช้เอกชนมาทดแทนในส่วนนั้นอาจจะเกิดปัญหา X ตามที่ท่านสมาชิกฯ ได้นำเสนอได้ครับท่านประธานฯ ครับ แต่ในส่วนนี้เองมีการไป ตรวจสอบใหม่ถ้าพบว่าขาดตกบกพร่องจริงก็สามารถจะอุทธรณ์ได้ แต่ผมอยากจะเรียน ในข้อเท็จจริงว่าในขณะนี้พอมีการเปลี่ยนแปลงกระทรวง ทบวง กรมตามนโยบายการปฏิรูป ขณะนี้กรมโยธาฯ ส่วนหนึ่งที่ทำถนนมาอยู่กับกรมทางหลวงชนบทแล้ว งานในส่วนนี้จะถูก แบ่งเป็นการกระจายอำนาจไป ถนนของกรมโยธาฯ เดิมที่ในเขตเมืองจะไม่ค่อยมี จะไปอยู่ ในชนบท พออยู่ในชนบทแล้วกำลังที่มาร่วมกันเราจะมีการถ่ายเทใช้หน่วยสำรวจของ กรมทางหลวงบ้าง อะไรบ้างดังกล่าวก็คิดว่าน่าจะพอ เพราะว่าถนนของกรมโยธาฯ หรือ รพช. ในหมู่บ้านไม่ใช่เป็นถนนที่เราเวนคืน มักจะเป็นถนนที่สมาชิก อบต. ยกให้ แล้วเราก็ไปทำถนน ถ้ามีพื้นที่ครบปกติไม่ค่อยเวนคืนนัก จะมีเวนคืนเฉพาะในเขตเมือง และในเขตเมืองอยู่ในฐานะของกรมโยธาฯ เดิม ซึ่งตรงนี้ก็คิดว่าปัญหาส่วนนี้คงจะ ลดน้อยลงมาก ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะเรียนว่าทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในชั้นต้น ผมได้ตอบท่านสมาชิกฯ เป็นรายละเอียดไปตามประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ นำเสนอโดยจับ ประเด็นหลัก ๆ ไว้แล้วก็ถ้าหากว่ามีประเด็นเพิ่มเติมก็ยินดีรับฟังครับท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสนธิทครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ผมต้องขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ที่ท่านถูกข้าราชการประจำหลอก ที่ท่านบอกว่าจ่ายเป็นเช็คออกไป และก็ไม่สามารถรับเงินได้ เจ้าของที่ถูกเวนคืนไปรับเงิน แล้วเจ้าหน้าที่ก็ติดตามไปด้วยกัน ไปแบ่งกันหน้าธนาคารครับ ที่นี้ผมขอเรียนถามอย่างนี้ครับ รัฐออกประกาศเร่งด่วนและสามารถครอบครองที่ดิน นำไปใช้หนี้ครับ แต่เหตุใดภายหลังจากที่มีการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว จึงต้องให้ประชาชนต้องรอจัดสรรงบประมาณใหม่ปี ๒๕๔๗ นี้ประเด็นที่ซ้ำกันนะครับ ทำไมรัฐไม่นำเงินเหลือจ่ายซึ่งเหลือมากมายเลขของกรมทางฯ งบกระตุ้นเศรษฐกิจมีเป็นหมื่นล้าน หรือบอื่นใดก็ได้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชน งบเหลือจ่ายปลายปี ๒๕๔๖ นำไปดำเนินการอะไรบ้าง และขอความอนุเคราะห์จากท่านรัฐมนตรี นะครับ ขอรายละเอียดว่านำไปจ่ายอะไรบ้าง แล้วส่งมาให้ทางวุฒิสภาด้วย

อันที่ ๒ นะครับ ปี ๒๕๔๕ กรมทางหลวงมีเงินค้างจ่ายเป็นยอด ๖๐๐ ล้านบาท แต่งบประมาณที่ได้รับอนุมัติแค่ ๒๔๕ ล้านบาท ซึ่งทำให้เงินค้างจ่ายอีกจำนวน ๓๕๕ ล้านบาท และยังไม่มีการที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น อันนี้ทางท่านอธิบดีกรมทางฯ เป็นคนยื่นยันนะครับ กรณีมียอดสะสมเงินค้างจ่ายกรมควรจะมีการวางแผนและหาแนวทางในการแก้ไข เพื่อให้มีงบประมาณสมดุลกับเงินที่ค้างจ่าย

อีกประเด็นนะครับ กรณีที่ประชาชนบางรายถูกเวนคืนที่ดินและต้องรองบประมาณปี ๒๕๔๗ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าญาติของท่านรัฐมนตรี ไปถูกเวนคืนตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ แล้วยังไม่ได้รับเงิน บางคนตายไปแล้วก็มี ที่ผมไปดูที่จังหวัดชุมพรถามเจ้าหน้าที่ว่าถ้าญาติของท่านเป็นเจ้าของถูกเวนคืนท่านจะคิดอย่างไร เขาบอกเขาคิดไม่ออกครับ และผมยังเสนอว่าให้เวลาแก้ไขปัญหาแล้ว แต่ไม่แก้ เห็นควรตั้งกรรมการสอบสวน และตั้งแล้ว เค็วนี้ผมอยากทราบความก้าวหน้าว่าสอบสวนดำเนินการไปถึงไหน

๑. ผู้สำรวจเบื้องต้นตามมาตรา ๕ ไม่ได้ไปสำรวจจริง
๒. คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นไม่ได้ประชุมกันจริง
๓. คณะกรรมการวินิจฉัยคำอุทธรณ์ไม่ได้เสนอรัฐมนตรี

รัฐมนตรีไม่ทราบโทษรัฐมนตรีไม่ได้ แต่เจ้าหน้าที่ละเว้นไม่ปฏิบัติตามกฎหมายตาม พ.ร.บ.
เวนคืน ปี ๒๕๓๐ เสร็จแล้วผมถามว่ามีความผิดไหม เขาบอกไม่มีเพราะกฎหมายไม่ได้
กำหนดโทษ ไม่มีบทแซงก์ชัน (Sanction) ผมบอกมี ละเว้นปฏิบัติหน้าที่ตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ขอขอบคุณมากครับท่านประธานฯ ครับ

- ๒๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ ท่านจะให้ข้างล่างถามก่อน เชิญท่านปรีชาครับ

นายปรีชา ปีตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ปรีชา ปีตานนท์ ส.ว. จันทบุรีครับ ผมขอทำความเข้าใจกับท่านประธานฯ นิดหนึ่งครับว่า จากที่เราได้ทำการศึกษาสอบสวนในกรณีนี้ เราพบว่าความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ กับความเห็นของประชาชนต่างกัน เจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ออกพระราชกฤษฎีกาจนกระทั่งดำเนินการเวนคืนบอกว่า ๓ - ๔ ปีแล้วยังไม่ได้เข้าไปทำอะไรประชาชนไม่น่าจะเดือดร้อน เพราะฉะนั้นจึงไม่สนใจเรื่องชั้นเวลาต่าง ๆ แต่ในขณะที่เดียวกันประชาชนคนไหนแก่โดนพระราชกฤษฎีกาเวนคืนไปแล้วนี่นะครับ กำลังใจหดหายไปแล้ว กำลังใจที่จะต่อสู้ที่จะค้าขาย เพื่อจะทำการเกษตรหรือจะทำอะไรให้เจริญงอกงาม ไม่มีแล้ว คิดแต่ว่าจะไปทำอะไร จะไปหาที่อยู่ตรงไหน จะไปแก้ไขอย่างไรที่อยู่ใหม่หรือที่สูญเสียไปจะได้ชดเชยมา ท่านครับท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบคำถามผมครับ ผมถามว่าในกรณีที่ประชาชนที่เสียสิทธิทางศาลไปแล้ว หมายความว่าไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย เสียสิทธิทางศาลไปแล้วรัฐบาลจะมีวิธีการเยียวยาได้อย่างไร ผมคงไม่พูดว่าทางกฎหมายจะอย่างไร รัฐบาลจะเยียวยาได้อย่างไร จะช่วยเหลือประชาชนได้อย่างไร ท่านครับ ผมขอฝากท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีตามข้อเสนอที่ท่านจัดส่งให้กรมการปกครองนั้นเป็นเรื่องที่ดี มีเรื่องอยู่เรื่องหนึ่งซึ่งทางปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มาชี้แจงในที่ประชุมอนุกรรมการของเราบอกว่า เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นแล้วนี้ จะต้องทำการแต่งตั้งเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลาย แต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ทันที มิฉะนั้นชั้นตอนนี้จะยาวมากจะเห็นว่า เมื่อสักครู่นี้ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านสนิทพูดว่า เรื่องมีการเวนคืนมีการอุทธรณ์กันตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ เพิ่งมาตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์กัน พิจารณาอุทธรณ์กันกรกฎาคม ปี ๒๕๔๖ ครับท่านครับ เพราะฉะนั้นตั้งพร้อมกันเลยเรื่องจะได้เร็วเข้า แต่ว่าเหนือสิ่งอื่นใดท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบผมครับว่า ที่เขาเสียสิทธิไปทางศาลแล้วนี้จะมีการเยียวยาอย่างไรบ้าง ผมคงจะไม่ถามทางกฎหมายหรอกครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจิโรจน์ มีคำถามเชิญครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ ส.ว. ศรีสะเกษ ก็ต้องขอขอบพระคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงคมนาคมที่ได้พยายามจะแก้ไขอะไรบางอย่าง แต่ผมจะต้องขอเน้นครับ
 ท่านประธานฯ จุดบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่ที่ระบบ ระเบียบมีครับท่านครับ
 ท่านประธานฯ ท่านรัฐมนตรีก็ยกแล้วยกอีก ระเบียบนี้มีแต่ระบบไม่ดี ระบบไม่ใช่อะไร
 ท่านประธานฯ ครับ คือหมายความว่าไม่ให้ความสำคัญแก่น้องประชาชน ความเป็นธรรม
 อยู่ตรงไหน ความเป็นธรรมที่อยู่ตรงที่ว่าไม่พยายามแก้ไขระบบ ไปตีราคาประเมินให้
 ประชาชนเสียเปรียบ ผมไม่อยากจะให้ประชาชนได้เปรียบนะครับท่านประธานฯ ครับ
 ท่านรัฐมนตรีครับ แต่ทำอย่างไรให้ประชาชนได้สมน้ำสมเนื้อครับท่านครับ ท่านประธานฯ
 ผมยกตัวอย่างนะ ไปเอาที่จากคนยากคนจนแล้วไปตีให้เขาถูก ๆ แล้วเสร็จแล้วปรากฏ
 เมื่อทางหลวงสวยงามแล้ว ประชาชนใช้ทางเป็นล้าน ๆ คน รถวิ่งไปวิ่งมา ประชาชนที่
 ยากจนน้ำตาตกในครับ เห็นถนนสวยงาม แต่ประชาชนได้เงินน้อย คือน้ำตาตกใน
 ก็ไปแก้เถอะครับ ท่านรัฐมนตรีรับปากผมไปแล้วเมื่อสักครู่ที่ผมก็ตั้งใจ ท่านไปช่วยแก้ที่
 เถอะครับ ระบบไม่ดี เคียวนี่ผมไปรับกรมการปกครองเขามี อำเภอยืมครับ เขาเปิด
 หัวใจทองไปสู่ประชาชน อำเภอยืมของกรมการปกครอง ผมยังชมอธิบดีคนใหม่เขาอยู่
 แล้วที่กระทรวงมหาดไทยของ ฯพณฯ วันนอร์ บ้านเมืองน่าอยู่ เชิดชูคุณธรรม เขาตั้งแล้ว
 ผมอยากให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ได้แก้ไขระบบระเบียบ เราได้มีการปฏิรูประชาการ
 แผ่นดินไปแล้ว ก็คาดว่าจะบริหารให้มีประสิทธิภาพช่วยเหลือพี่น้องประชาชนให้อยู่เย็น
 เป็นสุข แล้วเคียวนี้ครับท่านประธานฯ ครับ ฯพณฯ นายฯ ทักษิณ น โยบายทักษิณมิกส์
 ก้าวหน้าไปโน่นแล้ว ท่านบอกเอาใจใส่รากหญ้าจนกระจายไปทั่วโลก เขาชมท่านนายฯ
 กันไปทั่ว ผมอยากให้หน่วยราชการแก้ไขระบบ ทำอย่างไรที่กรมทางหลวงหรือกรม กอง
 ต่าง ๆ ที่จะต้องมาจ่ายค่าชดเชยให้แก่พี่น้องประชาชน อย่าเอาระบบระเบียบนี้มากมายนัก
 แก้ระบบระเบียบเสียทีครับ -----

ถ้าเรามีระบบที่ดีแล้วนะครับ พี่น้องประชาชนไม่ร้อง เขาไม่อุทธรณ์ครับ เขาอุทธรณ์ เพราะว่าความไม่เป็นธรรม แล้วแถมท่านครับ กราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ด้วย เคี้ยวนี้ครับท่าน เจ้าหน้าที่ที่ดีก็มี ที่ไม่ดีก็มาก เจ้าหน้าที่บางคนบอก ผมประเมินตามนี้ ไม่รู้ละ ถ้าคุณไม่พอใจคุณไปอุทธรณ์ ไปยุให้เขาอุทธรณ์อีก เป็นอย่างนี้ครับท่าน นี่คือปัญหาระบบ ไม่ใช่ระเบียบ ผมจะต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา ในสภาพอันยิ่งใหญ่นี้ ให้รู้คำรู้แค้นกันไป ต้องมีการเปลี่ยนแปลงครับ ท่านอย่าไปหลง ระเบียบตลอดเวลา การปฏิบัติ การกระทำนั้นเกิดความไม่เป็นธรรม เกิดความเดือดร้อน แก่พี่น้องประชาชน ต้องไปแก้ตรงนี้ครับ แล้วก็ต้องย้ายต่อไปอีกนึกหนึ่งว่าถ้าเราไปแก้ ระเบียบ ไม่ใช่ไปแก้ระบบนะ ให้ผู้ได้บังคับบัญชาท่านเปิดประตูออกไปสู่พี่น้องประชาชน อย่าไปหน้ายักษ์ ก็จริงอยู่ครับ ผมก็เห็นใจท่านข้าราชการทั้งหลายบางที่เขาก็พยายาม ปกป้องผลประโยชน์ของกรม ปกป้องเงินงบประมาณ แต่ว่าลืมปกป้องประชาชน ไม่ได้ มองว่าประชาชนนั้นเป็นเจ้าของประเทศ เราต้องมองเขาหน่อยครับ เอาใจใส่เขาหน่อย อะไรที่เป็นความเป็นธรรม ผมก็ไม่อยากจะสูญเสียงบประมาณของแผ่นดิน แต่ว่าให้เกิด ความเป็นธรรมให้ดีขึ้น พิจารณาให้เขาสูงหน่อยเถอะครับ แล้ว ฯพณฯ รัฐมนตรีครับ ฝากท่านด้วยครับ ท่านพยายามไปสกัดไม่ให้มีการอุทธรณ์ดีที่สุด ท่านอย่าให้มีการอุทธรณ์ ถ้ามีอุทธรณ์ อุทธรณ์แบบนี้ความเดือดร้อนเกิดขึ้น ถ้าเราให้ราษฎรเขาพอใจเขาไม่ร้องครับ การอุทธรณ์ไม่มี ความเย็นเยื่อ ความสูญเสียของทางราชการไม่มี จะเกิดความสงบสุข แก่พี่น้องประชาชน อันนี้ครับ อุทธรณ์เป็นมารของพี่น้องประชาชน ผมต้องพูดอย่างนี้นะ ต้องพูดอย่างนี้จริง ๆ ถ้าไม่มีการอุทธรณ์สบายครับ นี่อุทธรณ์แล้วปัญหาเย็นเยื่อ เพื่อนสมาชิกฯ ผมก็พูดไปหลายอย่างแล้ว บางคนตายแล้วยังไม่ได้เงินครับท่าน นี่คือ อันตราย อย่าให้มีอุทธรณ์ อุทธรณ์นี้น้อยที่สุด ถ้าเราไม่มีอุทธรณ์นี้ต่อไปประเทศเรา จะน่าอยู่มาก แล้วจะสมนโยบายของทักษิณมิกส์สู่รากหญ้า คือผมต้องพูดนิดหน่อย สำคัญนะเพราะเรื่องหัวใจ แล้วผมเชื่อมือ ฯพณฯ นิกร ท่านไม่รู้ บางที่ท่านไม่รู้จะวาง นโยบายอย่างไร ผมคิดว่าผมพูดไปอาจจะได้ประโยชน์บ้าง บางที่ท่านไปวางนโยบาย ให้รัดกุมขึ้น ดีขึ้น แต่ถ้าไม่เชื่อผมก็ตามใจ ผมก็ไม่ว่าแล้ว ผมพูดไปแล้ว เพราะเรื่องที่เกิดขึ้นที่เรารู้ ๆ เพราะมี ส.ว. เลือกตั้ง จริง ๆ ครับ ถึงมารู้ ถึงได้มาพูด ถึงได้มาเห็นปัญหา

ผมสรุปว่าอย่างนี้ครับ ฝ่ายท่านประธานฯ ไปยัง ๔พรรค รัฐมนตรีช่วยแก้ระบบหน่วยครับ เราปฏิรูปราชการแล้ว ขอให้แก้ระบบ เปิดประตูทองให้ประชาชนได้เข้ามารับใช้ เปิดหัวใจทองสู่ประชาชน ให้ความเป็นธรรม ให้ได้เงินสูงขึ้น แล้วอย่าให้เขาอุทธรณ์เลยครับ ถ้าเราแก้ไขไม่给他อุทธรณ์แล้ว ปัญหาต่าง ๆ จะจบไปมาก

อีกประการหนึ่งท่านประธานฯ สุกทัยครับ ที่ขอฝากท่านประธานฯ ไปยัง ๔พรรค รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ อันนี้เป็นประเด็นสำคัญครับที่เค็ดรื้อน ระหว่างที่บริหารงาน ฝาก ๔พรรค รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ คือหมายความว่าต้องตั้งงบประมาณชัดเจนให้มาก ๆ ครับ ท่านต้องรู้ว่า ๑. ปีนี้ท่านจะสร้างหนทางไปเท่าไร และต้องชัดเจนเท่าไร ตั้งไว้เลยล่วงหน้า อย่าไปตั้งแต่สร้างถนนหนทางอย่างเดียว ตั้งงบประมาณนี้มาก ๆ เพราะอันนี้คือการแก้ปัญหาจราจรแล้วเมื่อไรประชาชนจะรวย ถ้าเราไม่ช่วยประชาชน โดย ๔พรรค ทักษิณ ตัวท่านเหนื่อยอยู่คนเดียว ท่านจะตั้งนโยบายให้พี่น้องประชาชนอีก ๖ ปีข้างหน้ารวยหมด แล้วถ้าแบบนี้ค่าชัดเจนยังไม่ได้ความเป็นธรรมแล้วจะรวยอย่างไร จะช่วยทักษิณมิกส์อย่างไร ท่านต้องช่วยทักษิณมิกส์ นายกรัฐมนตรีก้าวไปแล้ว นีกรรมกองยังไม่ก้าวหน้าเลย นี่จริง ๆ ครับ ผมก็ให้ความเห็นอย่างนี้ ในฐานะที่มีประสบการณ์อยู่บ้าง ก็ให้ได้เห็นบ้าง ให้ประสบการณ์ เพราะฉะนั้นตั้งงบประมาณเถอะครับ รีบจ่าย ๆ เขาไปจะได้จบเกม ก็ฝากความหวังเป็นอย่างยิ่ง อยู่ที่ ๔พรรค นิกร ซึ่งกรุณามาวันนี้ ผมต้องขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ได้เจอท่าน จะได้ระบายให้เห็นความทุกข์ยากของราษฎร หวังว่าท่านคงจะได้ไปแก้ไขบ้าง ขอขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประยุทธ์จะถามใหม่ครับ จะได้เชิญท่านรัฐมนตรีตอบเชิญท่านรัฐมนตรีก่อนนะครับ เชิญครับ

นายนิกร จำนง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ เป็นความต่อเนื่องของปัญหา เบื้องต้นผมอยากจะเรียนว่า ผมต้องยอมรับกับสภาแห่งนี้ก่อนว่าปัญหาเรื่องการเวนคืน ไม่ว่าจะ เป็นของกระทรวง ทบวง กรมไหนยังมีปัญหาในตัวของมันเองอยู่ ความพยายาม ในการแก้ไขปัญหาดังนี้ที่ผมเรียนตั้งแต่ต้นแล้วว่า ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ที่มา นำเสนอในรายละเอียดบางประการ เช่น เรื่อง ๖๐ วัน ถ้าท่านสนิทไม่นำเสนอผมก็ไม่ลงไปดู ในรายละเอียดว่าในข้อเท็จจริง ๓,๐๐๐ เรื่องค้างอยู่ ว่าเป็นปัญหาในเชิงข้อกฎหมาย ที่อาจจะต้องแก้ไขเสียด้วยซ้ำ และก็ไม่ต้องทราบเลยว่าในจุดตรงนี้เองถ้าหากว่าเป็นส่วนหนึ่ง เอกชนที่มีฐานะเขาอยากให้เร็ว แต่ประชาชนอยากให้ช้า นะครับ ก็จะได้ทราบประเด็น ดังกล่าว ก็มาหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกันนะครับ

ประเด็นที่ท่านสนิทนำเสนอเพิ่มเติมเรื่องเงิน ผมได้พูดไปแล้วตั้งแต่ ตอนต้นที่ตอบท่านว่า แล้วถ้าหากว่ามีการสรุปแล้วจะจ่ายเมื่อไร ปัญหาเรื่องการจ่าย ถือว่าเป็นความเป็นธรรมอย่างหนึ่ง สิ่งที่เรารับทราบขณะนี้ก็คือว่าถึงจ่ายช้าก็จ่าย และก็ได้ออกเบี้ยไปเอามาใช้ไม่ได้ ก็สอดคล้องกับที่ท่านปรีชาพูดว่า พอตัดสินใจไปแล้วว่า เวนคืนแล้ว ต้องมองไปต่อเลยว่าจะไปอย่างไร ไปอยู่ที่ไหน ความต้องการเงินเกิดขึ้น ในนาที่นับตั้งแต่ถูกเอาที่ไปอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นความรวดเร็วในการจ่ายเงินตรงนั้น เป็นปัญหามาก และก็ เป็นความเป็นธรรมอย่างหนึ่งซึ่งเอามาวิเคราะห์ในเชิงดอกเบี้ยไม่ได้ เป็นปัญหาของประชาชน ความรวดเร็วยิ่งเท่าไรยิ่งเป็นธรรมเท่านั้น ปัญหาที่มีอยู่เดิม ก็คือว่างงบประมาณบางที่เป็นงบผูกพัน นี่เป็นปัญหาสำหรับถนนสายยาว เพราะเป็น งบผูกพันว่าปีนี้เท่านี้ ปีนี้เท่านี้ นะครับ กว่าจะได้มาประชาชนก็ต้องรอไป ก็กลายเป็นว่า หน่วยนี้ได้บอกว่าเงินยังไม่มาเพราะว่างงบประมาณยังไม่ได้ ตกกลางวาคำตอบก็ไปอยู่ ระหว่างทาง ประชาชนก็รอไป รอนงบประมาณ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นการจัดการ ซึ่งสัมพันธ์อยู่กับภาวะเศรษฐกิจของประเทศด้วย ซึ่งในขณะนี้ผมเรียนว่าภาวะเศรษฐกิจ ของการเงินดีขึ้นตามลำดับ เพราะฉะนั้นปัญหาดังนี้อาจจะเบาบาง ก็คือว่ารัฐพอมีเงิน อยู่บ้างในขณะนี้ เศรษฐกิจดีขึ้น

ที่ท่านถามว่าเงินเหลือจ่ายนำไปใช้อะไร ขณะนี้เท่าที่ผมทราบเพราะผมไม่ได้ดูแลกรมทางหลวงโดยตรงนะครับ เพียงแต่รับทราบว่ากรมทางหลวงเองขณะนี้เพิ่งได้ข้อสรุปไปเรื่องการซ่อมถนน ซึ่งประชาชนร้องเรียนมาทั่วประเทศ กำลังเอาไปลุยซ่อมถนนอยู่ขณะนี้ ที่ค้างมาจากคราวที่แล้วนั้นแหละครับ เงินส่วนนี้กำลังใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาอยู่ ส่วนเงิน ๖๐๐ ล้านบาท แล้วก็ได้รับเพียง ๒๔๕ ล้านบาท ค้างไปอีก ๓๕๐ กว่าล้านบาท ผมจะไปติดตามเรื่องนี้ดูนะครับ ผมยังไม่มีข้อมูลเรื่องนี้ แต่ในรายละเอียดถ้าตามนโยบาย ถ้าเราต้องการจะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอยู่ที่ว่าการจัดลำดับความสำคัญของเงินอยู่ที่ไหน ซื่อหिनก่อนหรือจ่ายค่าเวนคืนเขาก่อนตรงนี้เอง ถ้าเราเห็นว่าเราเอาที่ของประชาชนเขามาทำ เขาเดือดร้อน จ่ายส่วนนั้นก่อนก็เป็นขั้นตอนในการจัดลำดับความสำคัญของเงิน ซึ่งตรงนี้อยู่ที่นโยบาย ซึ่งผมก็เรียนว่าเรารับทราบปัญหาดังกล่าวแล้วนะครับ

เกี่ยวกับเรื่องเงินค้างจ่ายค่าอุทธรณ์นะครับ เมื่อสักครู่นี้ได้รับจัดสรรเงินงบประมาณ ๒๕๔๗ จำนวน ๒๔๕ ล้านบาท ขณะนี้มีอยู่ ๔๐๐ ล้านบาท กำลังขออีก ๔๐๐ ล้านบาท ตามที่ว่า เพิ่มขึ้นมาจาก ๒๐๐ กว่าล้านบาทที่ท่านว่าเมื่อสักครู่นี้ครับ ซึ่งจะได้นำไปดำเนินการ ซึ่งขณะนี้มีการประสานงานกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอยู่ เงินเหลือจ่ายที่ท่านว่านั่นแหละครับ แต่อาจจะไม่ได้ถึง ๖๐๐ ล้านบาทที่ว่า แต่พยายามจะเอาเงินเหลือจ่ายเข้ามาดำเนินการตรงนี้อยู่ในกระทรวงนั้นแหละครับ

ส่วนเรื่องถนนสายเลียงเมืองที่มีปัญหามาเข้าสู่คณะกรรมการตั้งอนุกรรมการขึ้นมาศึกษาเรื่องนี้ที่ชุมพร ปรากฏว่าขณะนี้ค่าอุทธรณ์ดังกล่าวนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ได้ลงนามไป คือท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ได้พิจารณาวินิจฉัยค่าอุทธรณ์แล้วให้ไปสำรวจข้อเท็จจริงตามที่ว่านะครับ ให้ตรวจสอบเพิ่มเติม แล้วก็แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายหลัง และคงจะมีการตั้งกรรมการสอบตามที่ท่านว่าด้วยนะครับ ผมจะไปติดตามดูเรื่องนี้ แต่ทราบว่าขณะนี้ได้มีการวินิจฉัยค่าอุทธรณ์ไปแล้ว คิดว่าจะคลี่คลายโดยเร็วในส่วนของคุณชุมพรที่ว่า ซึ่งก็จะต้องขอบคุณในกรณีนี้ เพราะทำให้เรามองเห็นภาพรวมทั้งหมดของการเวนคืนเสียด้วยซ้ำ

สำหรับของท่านประธานาธิบดี ตรงนี้ผมอยากจะเรียนว่าข้อมูลเบื้องต้น
ที่ผมได้รับจากหน่วยราชการขึ้นมาก็คือตามที่ท่านว่า เรื่องสำคัญที่ยังยืนยันว่าการรับรู้
ประชาชนจะเป็นการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นเลย ถ้าประชาชนรู้สิทธิ ประชาชนจะสู้
โดยสิทธิของเขาด้วยตัวเขาก่อน แต่ถ้าไม่รู้เลยก็สู้ไม่ได้เลย แต่ประเด็นที่ว่าถ้าเลย
ไปแล้ว เลยชั้นเวลาคือเลย ๖๐ วัน และก็เลย ๑ ปี การใช้อำนาจทางศาลแล้ว โดยความ
ไม่รู้ของเขา เราจะทำอย่างไร จะดำเนินการอย่างไร เพราะตรงนี้เลยไปแล้ว มีการเตรียม
เอกสารว่าในส่วนนี้มาตรา ๔๕ ก็คือไปใช้ศาลปกครอง มาตรา ๔๕ ส่วนที่ ๖ การเพิกถอน
คำสั่งของทางปกครองว่า เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่ง
ก็คือตามที่ว่านี่ใหม่ได้-----

ถ้าหากว่ามีการพิจารณาแล้วว่ามีข้อมูลใหม่ หรือมีเหตุในการเพิกถอนตรงนั้น ซึ่งเมื่อสักครู่ท่านปรีชา ก็บอกผม แต่ว่าทางศาลปกครองบอกว่า ก็เลยอายุความแล้วจะทำอย่างไร ผมจะไปหาเรื่องนี้อีกที ก็คือในตอนนี้นี้ความเชื่อทางนี้ว่าไม่เป็นอะไร คุณไปร้องศาลอุทธรณ์ได้ แต่ในกลไกจริง ๆ ในเมื่อศาลอุทธรณ์เลยเวลาไปแล้ว ขาดอายุความแล้ว ร้องได้ ก็ไม่ได้ร้องเมื่อตอนนั้น ที่ไม่ได้ร้องเพราะเขาไม่รู้ ผมว่าเป็นปัญหาที่จะต้องหา ผมจะติดตามเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะตอบท่าน ผมไม่มั่นใจที่จะตอบในขณะนี้ แต่เห็นปัญหาที่ท่านนำเสนอ และเห็นแนวปฏิบัติแล้วตรงนี้ว่า ศาลปกครองได้ แต่ถ้าท่านบอกว่า ศาลปกครองไม่ได้เพราะขาดอายุความ ก็ต้องไปตามดูตรงนั้นว่าจะทำอย่างไร ผมรับเรื่องนี้ไป ถือเป็นเรื่องสำคัญครับ

กรณีความเห็นของท่านจิโรจน์ว่าเกี่ยวกับระบบ มี ๒ เรื่อง ก็คือเรื่องอุทธรณ์ ผมมีความเห็นไม่เหมือนท่านนะครับ ก็คือเรื่องอุทธรณ์ที่ว่า อยากให้จบในชั้นรัฐมนตรี ก็คือให้ประชาชนเองมีขั้นตอนในการอุทธรณ์ได้ ทางศาลผมเข้าใจว่าหมายถึงทางศาล คือศาล อยากให้ประชาชนไปที่ศาลเลย ถ้าจบเสียในชั้นการอุทธรณ์มายังรัฐมนตรี คือขั้นต้น กรรมการเบื้องต้นพิจารณาเท่านี้ ถ้าไม่พอใจยื่นเรื่องมาที่รัฐมนตรี ตามกลไกที่ว่าใหม่ ภายใน ๑๕ วัน ต้องยื่นกันมาให้ครบ แล้วต้องตอบกลับไปให้เจ้าของเขาเลย ถ้าจบในชั้นตอนนี้เท่ากับประชาชนยังมีทางออก คือการอุทธรณ์ตรงนี้ แล้วข้างล่างถ้าระบบเดิน ข้างล่างก็ไม่กล้าตั้งราคาไม่เป็นธรรม เพราะถ้าหากว่าไม่เป็นธรรมแล้วจะถูกสอบสวนอีกต่างหาก ถูกไหมครับ ระบบจะดูแลตัวเองในระบบการอุทธรณ์เพียงแต่ตอนนี้รัฐมนตรีไม่รู้ พอเลยไปแล้วก็ไปที่ศาล พอไปที่ศาลก็ไปจบที่โน่น เพราะฉะนั้นขั้นตอนการอุทธรณ์ผมเห็นว่ายังเป็นนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ยังเป็นในกลไกตามกฎหมายที่ออกไปโดยสถานี ยังเป็นกลไกที่สำคัญอยู่ แต่ในการปฏิบัติอย่าง ๖๐ วัน อาจจะต้องไปพิจารณา อาจจะต้องแก้กฎหมาย กี่ว่ากันไป ซึ่งหลักปฏิบัติตรงนี้ ระเบียบที่เรากำหนดกันใหม่ เป็นระเบียบซึ่งรวบรวมเอาปัญหาเข้ามา ที่ได้ส่งไปยังทางกรรมาธิการการปกครองแล้ว รวบรวมปัญหาขึ้นมา แล้วมีการกำหนดเป็นที่เปิดเผยว่าต่อจากนี้หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการตามนี้ ให้เป็นไปตามนี้ ให้เป็นไปว่า ถ้าหากว่าเขาเข้ายื่นเอกสารไม่ครบ แทนที่บอกว่าไม่ได้ ต้องไปแนะนำให้เขายื่นให้ครบ ให้เป็นหลัก

ปฏิบัติ แล้วมีการกำหนดด้วย ไม่ใช่มาถือเรื่องเอาไว้ ให้ดำเนินการส่งกลับไปภายในเวลา
ที่วัน โดยการส่งเอกสารคืนไปให้หมด ไม่ใช่เก็บไว้แล้วก็หาไม่เจอ และก็กำหนดไว้ด้วยว่า
ให้หน่วยดังกล่าว ตามที่ว่า หลายปีแล้วยังอุทธรณ์กันไม่เสร็จ ให้ส่งมายังกระทรวงภายใน
๑๕ วันทำการ มีการนับ ถ้าภายใน ๑๕ วัน ไม่ส่งมาก็ถือว่า คุณต้องแจ้งมาว่าเพราะอะไร
นี่เป็นหลักปฏิบัติ ไม่อย่างนั้นก็ยึดกันไปเรื่อย ไม่ได้ครับ และในการกำหนดดังกล่าว
สุดท้ายแล้วในขั้นตอนดังกล่าว คือให้ส่งเรื่องราวดังกล่าวไปยังผู้อุทธรณ์โดยตรง และแจ้ง
คือแจ้งเป็น ๒ ส่วน ให้มีคล้าย ๆ ว่า รักษาสมดุลไว้ในลักษณะการร้องเรียน ก็คิดว่าน่าจะ
เป็นไปได้ดีขึ้น ผมอยากจะเรียนว่า สุดท้ายแล้ว อยากจะเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยัง
ท่านสมาชิกฯ ทั้งหมด ณ ที่นี้ว่า สภาพปัญหาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข
กันต่อไป และผมยินดีรับฟังทุกเรื่อง ทางกระทรวงยินดีรับฟังทุกเรื่อง และพยายามจะปฏิบัติ
ขณะนี้สถานการณ์ดีขึ้นมาก ตรงที่ว่า เงินทองในงบประมาณเราก็พอมีอยู่ เพียงแต่ว่า
เป็นหลักปฏิบัติรายละเอียด ซึ่งก็เชื่อว่าจะสามารถดีกว่าเดิมดังกล่าว ประเด็นต่าง ๆ
ที่ท่านสมาชิกฯ นำเสนอ ผมได้บันทึกไว้แล้ว จะนำไปติดตาม โดยเฉพาะเรื่องสิทธิของ
ประชาชนที่ไม่ได้ใช้สิทธิทางศาลแล้วจะทำอย่างไร เป็นคำถามที่ใหญ่มาก ก็อยากจะ
นำเรียนท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยังไม่หมดคำถามหรือครับ สรุปรเอาสั้น ๆ นะครับ เราใช้เวลามากพอสมควร ท่านจิโรจน์ก่อน แล้วท่านปรีชา

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ก็ต้องขอขอบพระคุณฯ รมนตรีเป็นอย่างยิ่งที่ตอบ เพราะเรื่องนี้ครับอุทธรณ์ต้องมีอยู่ครับ มีอยู่ที่ท่านว่าถูกต้องแล้ว แต่ว่าอย่างไรก็ตามขอให้เจ้าหน้าที่พยายามทำงานโดยให้ความเป็นธรรมกับราษฎร ให้เขาได้เงินที่สมควรเขาได้รับครับ และผมคิดว่าการอุทธรณ์จะน้อยลง แล้วก็จะเป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปรีชาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ปรีชา ปิตานนท์ ส.ว. จันทบุรีครับ ผมเองทำงานเกี่ยวข้องกับท่านรัฐมนตรีนิกรมานมานาน แต่ไม่เคยพูดกันตรงไปตรงมาสักครั้งหนึ่งครับ ใช้เวลาคุยกัน เมื่อสักครู่ผมเสนอท่านนะครับ ซึ่งเป็นข้อเสนอของข้าราชการของท่านเองว่า เพื่อให้เรื่องของการอุทธรณ์เร็วขึ้น ท่านตกของผมไปอันหนึ่งนะครับ ผมเสนอว่า เมื่อแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นนี้ครับ ขอให้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิและแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ไปพร้อม ๆ กันเลยครับ มิฉะนั้นขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ใช้เวลาเป็นเดือนครับ เพราะฉะนั้นท่านรีบไปด้วยนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีรับนะครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ ก็เป็นอันจบการตอบกระทู้ถามสำหรับวันนี้เพียงเท่านี้ครับ เราใช้เวลาพอสมควรครับ ขอปิดประชุมครับ

ผู้จัดรายงานการประชุม

ทิพรรัตน์	แก้วสุขโข	อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์
สมบูรณ์	จำกระแสร์	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
อัจฉริยา	เอี่ยมโอบัฐ	นนทพร	แก้วมะเริง
ศรีอนงค์	นิสกา	ศุภลักษณ์	โสภาสพินิจ
สรัญญา	ศตะภัก	เปล่งฉวี	ศิรินทโร
สิริวรรณ	โชติพันธ์	อภิญา	นพเก้า
วิมล	แจ้จ้อตตะ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
สุพิชญ์ลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข	ภาวนา	ภักฉัตรทัน
จิตติมา	แก้วงาม	พนิดา	อิศโร
สุชาดา	ภมระราภา	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
กาหลง	เทียนทอง	มิ่งขวัญ	พິงรัตน์มงคล
ลำรวม	ผลประสิทธิ์	ภชนี	คงสมจิตต์
รุจิรา	เนตรบุตร		

กลุ่มงานชวเลข สำนักงานการประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	
๒	นายสรารุช นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๓	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๔	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	
๕	นายสมัย สุมเสนา รองประธาน คนที่สาม	
๖	นายวัลลภ จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	
๗	นายโกเมศ ทัชชานานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙	ร้อยตรี อนุฎ สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒	นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	
๑๓	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	
๑๔	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๕	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่.....16.....เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ.....๒๕๔๖.....

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่.....๓๑.....(สมัยสามัญทั่วไป)

วันที่.....๓๑.....พฤษภาคม.....๒๕๔๖.....

ประธานวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมารุต โรจนปิยาวงค์ ประธานคณะกรรมการ	
๒	นายสรารุช นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๓	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๔	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	
๕	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	
๖	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	
๗	นายโกเมศ ทัมธนานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริศุณย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒	นายณภินทร ศรีสรรพวงค์	
๑๓	นายพิชิต ชัยวิรัตน์นะ	
๑๔	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๕	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่ 16 เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT